

TEISĖJŲ GARBĖS TEISMAS**S P R E N D I M A S**

2025 m. spalio 13 d. Nr. 21P-2
Vilnius

Teisėjų garbės teismas, susidedantis iš Laimučio Alechnavičiaus, Godos Ambrasaitės-Balynienės (pirmininkė), Jolantos Čepukėnienės, Egidijaus Kūrio, Dianos Labokaitės, Snieguolės Matulienės, Ramutės Ruškytės, Vitos Valeckaitės (pranešėja), sekretoriaujant Nacionalinės teismų administracijos Administravimo skyriaus vyriausiajai specialistei Ingai Laurinavičienei, dalyvaujant Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjui Arūnui Purvainiui, išnagrino Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjui Arūnui Purvainiui Teisėjų etikos ir drausmės komisijos 2025 m. gegužės 22 d. sprendimu Nr. 18P-3 iškeltą drausmės bylą.
Teisėjų garbės teismas

n u s t a t ė :

1. Teisėjų etikos ir drausmės komisija (toliau – ir Komisija) 2025 m. gegužės 22 d. sprendimu Nr. 18P-3 (toliau – Sprendimas, Komisijos sprendimas) Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų (toliau – ir teismas) teisėjui A. Purvainiui iškėlė drausmės bylą už Lietuvos Respublikos teisėjų etikos kodekse (toliau – Teisėjų etikos kodeksas) įtvirtintų pagarbos žmogui, teisingumo ir nešališkumo, nepriklausomumo, sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padarumo, pavyzdingumo ir solidarumo principų pažeidimą. Teisėjo V. Purvainio elgesys Komisijos buvo įvertintas kaip žeminantis teisėjo vardą bei kenkiantis teisminės valdžios autoritetui, ir tai sudaro drausminės atsakomybės pagrindą.
2. Drausmės byla teisėjui A. Purvainiui buvo iškelta pagal 2025 m. vasario 21 d. Teisėjų tarybos teikimą (toliau – Teikimas). Teikime nurodyta, kad Teisėjų tarybos 2024 m. lapkričio 15 d. protokoliniu nutarimu sudaryta komisija, vykdydama Teisėjų tarybos pavedimą ištirti 2024 m. lapkričio 5 d. Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros pranešime apie pažeidimus Kauno apylinkės teismo Kauno rūmuose bei Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjos S. 2024 m. rugsėjo 26 d. kreipimesi į Teisėjų tarybą nurodomas aplinkybes, 2025 m. vasario 17 d. išvadoje Nr. 6TV-3-(7.6.4.E) (toliau – Išvada) nustatė, jog:
 - 2.1. Teisėjo A. Purvainio, tuo metu ėjusio teismo pirmininko pareigas, elgesys teismo baudžiamąsias, administracinių nusižengimų bylas nagrinėjančių, ikiteisminio tyrimo funkcijas atliekančių teisėjų 2023 m. rugpjūčio 16 d., 2023 m. rugsėjo 27 d. (iš Išvados turinio matyti, kad kalbama apie 2023 m. rugsėjo 13 d.) susirinkimų metu nebuvo visiškai grįstas tarpusavio santykių pasitikėjimu, tolerancija, taktiškumu, mandagumu, nemenkinant kitų kolegų, ir kitais solidarumo bei padarumo, kaip pagrindiniais teisėjų elgesio principų, reikalavimais; teismo pirmininkas savo tarnybiniuose santykiuose su teisėjais, teismo darbuotojais nevengė sudaryti tokių situacijų, dėl kurių teisėjai ir teismo darbuotojai tapdavo sistemingų neigiamų socialinių veikslių taikiniu bei dėl to patirdavo psichologinio nesaugumo jausmą.
 - 2.2. Teisėjas A. Purvainis, tuo metu ėjęs teismo pirmininko pareigas, galėjo duoti nurodymus teisėjams dėl jų priimamų sprendimų ir (arba) netiesiogiai bandyti paveikti teisėjų priimamus sprendimus. Jo pasisakymai dėl teisėjų priimamų sprendimų motyvų, kritika, kaip turėtų būti

elgiamasi bylose vienu ar kitu atveju, susirinkimų metu pareikšti priekaištai teisėjams dėl jų procesinės veiklos, jų gėdinimas ir menkinimas kitų kolegų akivaizdoje, akcentuojant, pirmininko vertinimu, teisėjo procesiniuose sprendimuose daromas klaidas, peržengė dalykiškos ir nepersonalizuotos diskusijos, kuri iš esmės yra galima tik dėl teismų praktikos, ribas.

- 2.3. Teisėjas A. Purvainis, tuo metu ėjęs teismo pirmininko pareigas, teisėjos S. atžvilgiu galimai nusiteikęs išskirtinai neigiamai, jo veiksmuose, nukreiptuose prieš šią teisėją, yra galimo psichologinio smurto (mobingo) požymių.
- 2.4. Teisėjo A. Purvainio, tuo metu ėjusio teismo pirmininko pareigas, draudimas teisėjams komentuoti savo priimtus sprendimus, kliūčių sudarymas teisėjams aktyviai dalyvauti teismo bei kitų institucijų organizuojamuose renginiuose, galimai pažeidžia lygiateisiškumo, teisingumo, sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, pavyzdizingumo principus.
3. Teisėjas A. Purvainis Teisėjų etikos ir drausmės komisijai 2025 m. kovo 18 d. pateikė rašytinius paaiškinimus, kuriuos iš esmės palaikė ir Komisijos 2025 m. balandžio 25 d. posėdžio metu. Teisėjas A. Purvainis nesutiko su Teikime nurodytų aplinkybių vertinimu ir nurodė, kad šios aplinkybės nesudaro pagrindo kilti jo drausminei atsakomybei, todėl prašė atsisakyti jam iškelti drausmės bylą (Sprendimo 3, 5 punktai).
4. Lietuvos Respublikos Prezidento 2025 m. sausio 20 d. dekretu Nr. 1K-206 „Dėl atleidimo iš apylinkės teismo pirmininko pareigų“ A. Purvainis 2025 m. balandžio 10 d. buvo atleistas iš Kauno apylinkės teismo pirmininko pareigų, pasibaigus paskyrimo į šias pareigas terminui.
5. Teisėjų etikos ir drausmės komisija, remdamasi surinktais rašytiniais duomenimis, išklausiusi teisėjo A. Purvainio paaiškinimus, konstatavo, kad buvusio teismo pirmininko A. Purvainio elgesys 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų metu nebuvo visiškai grįstas tarpusavio santykių pasitikėjimu, tolerancija, taktiškumu, mandagumu. Komisija nustatė, kad:
 - 5.1. 2023 m. rugpjūčio 16 d. susirinkimo metu, diskutuojant apie situaciją teisme dėl darbo krūvio, teisėjų, teisėjų padėjėjų pareigybių, tuometinio teismo pirmininko, teisėjo A. Purvainio bendravimo tonas nebuvo pakankamai dalykiškas, jis bendravo pakeltu, įsakmiu tonu, buvo emociškai įsiaudrinęs, retkarčiais pašaipiai emociškai reagavo į teisėjų komentarus. Teismo pirmininkas nesuteikė teisėjams galimybės išsakyti savo nuomonės, juos pertraukdavo bei ignoruodavo jų nuomonę (pavyzdžiui, „iš kokios epochos teisėja esate“, „liaudiškai tariant, nenusileiskime iki vaikų darželio lygio“, „S., jūs nekalbėkite arba aš jums tuoj atnešiu faktus“, „jūs kaip norite, taip mąstykite“, „įtampą įneša šitie laišukai Jūsų, padėjėjų netrūksta, ką Jūs čia kalbate“, „klausykite, žmonės, girdėkite mane“, „nematau reikalo kreiptis į Tarybą su tais manifestais“, „raštus reikia rašyti į Tarybą, kai būna suderintas klausimas“, 2023 m. rugpjūčio 16 d. susirinkimo garso įrašas nuo 44 min. iki 60 min.).
 - 5.2. 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimo, kuriame buvo aptariamos svarbios teismo darbo kokybei problemos, teisėjų daromos klaidos, teismo pirmininko A. Purvainio bendravimo tonas, pasisakymai nebuvo pakankamai dalykiški, korektiški, susirinkime nedalyvavę teisėjai buvo kritikuojami viešai, pavyzdžiui: „tas, kas ieško problemų kitur, nekaip atrodo kitame lauke, bet apie viską iš eilės“, „apygarda pastebėjo šitą klastą“, „visi panaikinti sprendimai grįš tam pačiam teisėjui“, „čia nieks nesikiša į jūsų procesinę veiklą, čia organizaciniai klausimai, teisme nesilaikoma susitarimo ir daroma savaip“, „čia pas mus yra tokie teisėjai, kuriems atrodo, kad krūvis didelis, trūksta padėjėjų, bet užsiima tokiais negerais dalykais“, „kai valios nėra tai organizacinei tvarkai paklusti, tai nėra“, „juokiasi apygarda, kad du kartus klausimas išspręstas tame pačiame teisme“, „nekelkite klausimų, kurie čia net neturi būti keliami“. Susirinkimo metu teisėjai buvo asmeniškai kritikuojami dėl priimtų sprendimų, teismo pirmininkas A. Purvainis neleido teisėjai pasisakyti, kalbėjo jai kalbant, pertraukė, kritikavo, sakė, kad „neduosiu pasisakyti, nes ne pagal temą kalbate“, „kas galite pasakyti šitai teisėjai,

ar aš neaiškiai kalbu“, „nekelkite sąmokslų teorijų“, „nekalbėkite ne į temą“ (2023 m. rugsėjo 13 d. susirinkimo garso įrašas iki 20 min.).

6. Komisijos nuomone, teismo pirmininkas, replikuodamas apie nedalyvavusius susirinkime teisėjus, neįvertindamas nedalyvavimo susirinkime priežasčių, darydamas prielaidas, kad šie susirinkime nedalyvavę teisėjai ateityje darys klaidų, nesielgė pagarbiai, tolerantiškai, neveikė profesionaliai ir humaniškai, negrindė santykių su teisėjais pasitikėjimu, sąžiningumu. Susirinkimo metu buvo aptariami konkrečių teisėjų priimti procesiniai sprendimai, teismo pirmininkas dėl jų išsakė savo asmeninį vertinimą, ne kartą nutraukė teisėjus, neleidamas išsakyti savo pozicijos dėl priimtų procesinių sprendimų ir juos nulėmusių priežasčių. Komisija pažymėjo, kad teismo pirmininkas, apkaltindamas teisėjus kolegų apgavimu, gudravimu, klasta, bandymu apeiti, komentuodamas galimus būsimus apeliacinės instancijos teismo sprendimus grasinančio pobūdžio ir ne teisiniais posakiais („sprendimai bus šluojami“), komentuodamas apeliacinės instancijos teismo teisėjų elgesį („apygarda dabar juokiasi“), išsakydamas dėl konkrečių procesinių sprendimų savo asmeninį vertinimą, neleidamas teisėjams išsakyti savo pozicijos, nesielgė pagarbiai, korektiškai ir mandagiai, žemino kolegas, menkino jų darbą, nebuvo tolerantiškas, neveikė profesionaliai ir humaniškai, negrindė santykių su teisėjais pasitikėjimu, sąžiningumu, iš esmės siekė įbauginti teisėjus, o ne jiems padėti. Komisijos vertinimu, tokiu elgesiu teismo pirmininkas formavo etikos požiūriu ydingo elgesio pavyzdį, sudarė sąlygas bręsti neigiamam darbo klimatui.
7. Komisija padarė išvadą, kad tuomečio teismo pirmininko elgesys susirinkimų metu nebuvo epizodinio, vienkartinio pobūdžio ir sukėlė neigiamas pasekmes darbo klimatui. Tai patvirtinančiais duomenimis Komisija laikė Kauno apylinkės teismo teisėjų S., D., V., S., A. paaiškinimus, duotus Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. Atsižvelgusi į nustatytas aplinkybes ir įvertinusi nevienkartinį tuometinio teismo pirmininko A. Purvainio elgesio pobūdį, šio elgesio sukeltas neigiamas pasekmes, Komisija padarė išvadą, kad teisėjo A. Purvainio, tuo metu ėjusio teismo pirmininko pareigas, elgesys neatitiko teismo pirmininkui keliamų ypač aukštų etikos standartų ir yra požymių, jog teisėjas A. Purvainis pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintus pagarbos žmogui (Teisėjų etikos kodekso 6 straipsnio 1 punktą), padarumo (Teisėjų etikos kodekso 13 straipsnio 3–5 punktai), pavyzdingumo (Teisėjų etikos kodekso 14 straipsnio 1, 3, 7, 8, 10 punktai) ir solidarumo (Teisėjų etikos kodekso 16 straipsnio 1 ir 2 punktai) principus.
8. Komisija taip pat konstatavo, kad pasitvirtino Teikime nurodytos aplinkybės dėl teisėjo, tuomečio teismo pirmininko A. Purvainio nekorektiško elgesio su teismo teisėjais ir teismo darbuotojais. Komisija, įvertinusi teismo teisėjų ir teismo darbuotojų paaiškinimus, nustatė, kad teisėjas A. Purvainis kitų teisėjų ir darbuotojų akivaizdoje (pavyzdžiui, V., T.) nepagarbiai atsiliepdavo apie kai kuriuos teisėjus, juos žemino, pavyzdžiui, nurodydamas: „pasižiūrėk, kaip atrodo pati teisėja, ji padarys gėdą teismui“, „stoties lygis“, „negalima pasitikėti“, „žemiau plintuso“, „dalbajobė, ją Teisėjų taryba tik stumia, gadina mano reputaciją“, „gali eiti tik į jogą, bet ne interviu“, „apsivemsiu, kai man nuo jos šlykštu“, „pasiklydus tarp trijų pušų“, „negalima leisti tokius teisėjus į žmones, gėdą daro“, „eina prieš teismą“, „man buvo šlykštu su ja kalbėti“, vadino necenzūriniais žodžiais „dalbajobė“. Komisija taip pat konstatavo, kad teisėjas A. Purvainis nemandagiai, nepagarbiai bendravo su (duomenys neskelbtini) T. 2024 m. lapkričio 6 d. vykusio teismo susirinkimo metu, kai buvo pristatomos Valstybinės darbo inspekcijos išvados dėl teisme atlikto mikroklimato tyrimo, teismo pirmininko elgesys buvo netolerantiškas, netaktiškas, nemandagus, nedalykiškas, grasinantis. Šiame susirinkime teisėjams pasiteiravus dėl asmenų, pretenduojančių būti paskirtais teisėjais į Kauno apylinkės teismą, teismo pirmininkas vieną iš pretendenčių kelis kartus pavadino „mergaite“. Teisėjai pateikus pastabą, kad neetiška pretendentę į teisėją vadinti „mergaite“, teismo pirmininkas pašaipiai atkirto: „Du kartus pasakiau *mergaitė*, pakartosiu ir trečią kartą, ką, U. berniukas?“ Be to, teisėjas A. Purvainis susirinkimų metu neigiamame kontekste minėjo teisėjus, kurie yra kreipęsi į Teisėjų tarybą dėl darbo krūvio, susirinkimų metu teisėja S. nuolat būdavo įvardijama kaip „ta teisėja, kuri viskuo skundžiasi“, „teisėja, kuriai viskas nepatinka“, „ta, kuri rašo skundus“, „jai krūvis vaidenasi“, teismo pirmininkas susirinkimų metu po to, kai 2023 m. pabaigoje – 2024 m. pradžioje teisėjai kreipėsi į

Lietuvos apeliacinį teismą dėl teisingumo išaiškinimo, reiškė priekaištus teisėjams, kaip „neva jie drįsta kreiptis tokiais klausimais“, „daro tik gėdą teismui“. Komisija taip pat nustatė, kad civilines bylas nagrinėjančių teisėjų susirinkime, vykusiame 2022 m. gegužės 27 d., svarstant (duomenys neskelbtini) A. prašymą pakeisti teisėjo padėjėją, teismo pirmininkas kitų teisėjų akivaizdoje su (duomenys neskelbtini) bendravo nemandagiai, pakeltu tonu, siekdamas išjuokti, neatsižvelgdamas į tai, kad (duomenys neskelbtini) buvo nėščia ir netrukus turėjo išeiti į nėštumo ir gimdymo atostogas, teismo pirmininkas (duomenys neskelbtini) pasakė, jog ji prisigalvoja dėl teisėjo padėjėjo nekompetencijos, kad „teisėją, matyt, veikia hormonai“, teisėja iš susirinkimo išėjo apsiverkusi.

9. Komisija, apibendrinusi teismo teisėjų ir darbuotojų paaiškinimus, padarė išvadą, kad tuometinio teismo pirmininko A. Purvainio elgesys su teismo teisėjais ir teismo darbuotojais neatitiko teismo pirmininkui keliamų ypač aukštų etikos standartų. Komisija pažymėjo, kad tuometinio teismo pirmininko A. Purvainio nemandagus, nepagarbus elgesys su teisėjais ir teismo darbuotojais nebuvo vienkartinis, atsitiktinis incidentas, dėl nemandagaus, nepagarbaus, nekorektiško buvusio teismo pirmininko A. Purvainio elgesio teisėjai ir teismo darbuotojai patyrė neigiamą poveikį, išgyvenimus, teismo darbuotojai išeidavo iš darbo. Nustatytų aplinkybių pagrindu Komisija konstatavo, kad yra pakankamai duomenų, jog tuometis teismo pirmininkas A. Purvainis, darbinėje aplinkoje bendraudamas su teismo teisėjais ir teismo personalu, buvo nekorektiškas, nemandagus, negerbė kitų asmenų, juos įžeidinėjo, menkino kolegų darbą. Tai reiškia, kad yra požymių, jog teisėjas A. Purvainis pažeidė Teisėjų etikos kodekso 6 straipsnio 1 punkte, 13 straipsnio 1, 3–5 punktuose įtvirtintus pagarbos žmogui ir padorumo reikalavimus, taip pat yra požymių, jog tokio savo elgesiu buvęs teismo pirmininkas A. Purvainis pažeidė pavyzdingumo (Teisėjų etikos kodekso 14 straipsnio 1, 2, 3, 7, 8, 10 punktai) ir solidarumo principus (Teisėjų etikos kodekso 16 straipsnio 1 ir 2 punktai).
10. Be to, iškeldama drausmės bylą teisėjui A. Purvainiui, Komisija konstatavo, kad tuometis teismo pirmininkas A. Purvainis vidinio administravimo veikloje laikėsi nepriimtino požiūrio į teisėjų nepriklausomumo principą, jo elgesys nebuvo grindžiamas teisėjų nepriklausomumo ir nešališkumo vertybių gerbimu, jų puoselėjimu ir stiprinimu. Nustačiusi, kad apie (duomenys neskelbtini), kai buvo sprendžiamas kardomosios priemonės paskyrimo (suėmimo) klausimas (duomenys neskelbtini) atžvilgiu, teismo pirmininkas pasakęs teisėjai S., jog „Reikia tenkinti prokuroro prašymą“, taip pat individualių pokalbių metu ne vidinio administravimo tikslais liepdamas teisėjams pasiaiškinti dėl priimtų procesinių sprendimų, išreiškęs dėl teisėjų priimtų procesinių sprendimų nepasitenkinimą, kritiką, grindžiamą ne teisiniais argumentais, bet subjektyviu įsivaizdavimu, kokie teismo sprendimai turėjo būti pozityviau sutikti žiniasklaidos atstovų, konkrečiai liepęs teisėjai V. pasiaiškinti dėl bausmių bendrinimo (duomenys neskelbtini) priimtame procesiniame sprendime rezonansinėje byloje, kurioje buvo nuteistas (duomenys neskelbtini), taip pat ne anksčiau kaip 2023 m. teisėjos V. akivaizdoje kritikuodamas kitų teisėjų priimtus procesinius sprendimus kaltinamojo (duomenys neskelbtini) atžvilgiu, taip pat 2023 m. rugpjūčio 1 d. kalbėdamas telefonu su teisėja ir ją kritikuodamas dėl priimto procesinio sprendimo paskirti kardomąją priemonę įtariamajai (duomenys neskelbtini) bei sakydamas, jog teisėja priėmė „šūdiną“ sprendimą, „nesąmones nusprendė“, Komisija padarė išvadą, kad teisėjas A. Purvainis nesilaikė Teisėjų etikos kodekso 9 straipsnyje įtvirtinto nepriklausomumo principo.
11. Komisija taip pat nustatė, jog teisėjas A. Purvainis (duomenys neskelbtini) T. davė nurodymus, kad tam tikri teisėjai nekomentuotų savo priimtų sprendimų žiniasklaidos atstovams. Remdamasi T. ir teisėjos V., I. paaiškinimais, Komisija padarė išvadą, kad buvusio teismo pirmininko nurodymai darbuotojoms,ėjusioms teismo atstovų ryšiams su žiniasklaida pareigas, jog tam tikri teisėjai nekomentuotų savo priimtų sprendimų žiniasklaidos atstovams, buvo susiję ne su teikiamos informacijos kokybės užtikrinimu, o su teisėjų veikla, kuri nepatiko buvusiam teismo pirmininkui. Komisijos vertinimu, paminėti paaiškinimai patvirtina, kad nurodymai dėl nebendravimo su žiniasklaida buvo taikomi selektyviai tiems teisėjams, kurie 2023 m. gruodžio mėn. parašė prašymą Teisėjų tarybai dėl situacijos teisme (pvz., V., S.) arba balsavo prieš teismo veiklos planą, šią

aplinkybę papildomai patvirtina T. pacituotas susirašinėjimo „Messenger“ programėle su buvusiu teismo pirmininku turinys.

12. Komisijos sprendime konstatuota ir tai, kad teisėjas A. Purvainis sudarė kliūtis teisėjai, (duomenys neskelbtini) V. dalyvauti kaip teismo atstovei policijos organizuotame renginyje. Tokią išvadą Komisija padarė remdamasi (duomenys neskelbtini) T., teisėjos V. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai, kuriuose nurodyta, kad policija Kaune, Moterų krizių centre, organizavo renginį smurto prieš moteris prevencijos tema, T. dalyvauti šiame renginyje rekomendavo teisėją V., tačiau teismo pirmininkas teisėjai neleido vykti į renginį, išsikvietė T. ir pasakė jai, kad „kaip gali tokie žmonės, kurie eina prieš teismą, atstovauti“.
13. Komisija, apibendrinusi nustatytas aplinkybes, konstatavo, kad tuomečio teismo pirmininko A. Purvainio veiksmuose, duodant nurodymus (duomenys neskelbtini) T., kad tam tikri teisėjai nekomentuotų savo priimtų sprendimų žiniasklaidos atstovams, taip pat sudarius kliūtis teisėjai, (duomenys neskelbtini) V. dalyvauti kaip teismo atstovei policijos organizuotame renginyje, yra Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų teisingumo ir nešališkumo (Teisėjų etikos kodekso 8 straipsnio 3 punkto), sąžiningumo ir nesavanaudiškumo (Teisėjų etikos kodekso 12 straipsnio 1 punkto), padorumo (Teisėjų etikos kodekso 13 straipsnio 5 punkto) principų pažeidimo požymių. Komisijos vertinimu, tokiu elgesiu teismo pirmininkas pademonstravo savo antipatijas teisėjams, kurių veikla jam nepatiko, dėl tokių antipatijų sudarė kliūtis šiems teisėjams teikti informaciją apie nagrinėjamas bylas, atstovauti teismui policijos organizuotame renginyje, elgėsi su šiais teisėjais nepagarbiai.
14. Teisėjų garbės teismo posėdyje teisėjas A. Purvainis pateikė papildomus dokumentus, prašydamas prijungti juos prie bylos medžiagos, kartu paaiškindamas šių dokumentų pateikimo priežastis:
 - 14.1. Teisėjas A. Purvainis pateikė 2025 m. vasario 21 d. Teisėjų tarybos posėdžio neviešos dalies protokolo (2025 m. vasario 25 d. Teisėjų tarybos posėdžio protokolas Nr. 38P-4-(7.1.1.E)) išrašą ir garso įrašą, kurie, jo vertinimu, pagrindžia aplinkybę, kad Teisėjų tarybos posėdyje, sprendžiant klausimą dėl Teisėjų tarybos sudarytos komisijos išvadų tvirtinimo ir atitinkamai – dėl sprendimo kreiptis į Teisėjų etikos ir drausmės komisiją priėmimo, buvo pažeistas Teisėjų tarybos darbo reglamentas, kadangi Teisėjų taryba nebalsavo dėl pritarimo Teisėjų tarybos sudarytos komisijos Išvadai. Teisėjo A. Purvainio manymu, dėl šios priežasties tyrimas turėtų būti pripažintas neteisėtu, o drausmės byla nutraukta.
 - 14.2. Taip pat teisėjas A. Purvainis pateikė 2025 m. sausio 31 d. Teisėjų tarybos posėdžio protokolą (2025 m. vasario 4 d. Teisėjų tarybos posėdžio protokolas Nr. 38P-3-(7.1.1.E)), paaiškindamas, kad šis dokumentas konkrečiai nesusijęs su jam iškelta drausmės byla, tačiau prašo jį prijungti prie bylos ir vertinti lyginamuoju aspektu. Teisėjas pažymėjo, kad 2025 m. sausio 31 d. Teisėjų tarybos posėdyje, analogiškai kaip ir 2025 m. vasario 21 d. posėdyje, vienas darbotvarkės klausimas buvo nagrinėjamas neviešai ir, atitinkamai, buvo sprendžiamas klausimas dėl Teisėjų tarybos sudarytos komisijos išvadų tvirtinimo ir kreipimosi į Teisėjų etikos ir drausmės komisiją dėl kelių teisėjų drausminės atsakomybės klausimo svarstymo. Teisėjas A. Purvainis pažymėjo, kad, įvertinus šiuos du Teisėjų tarybos posėdžių protokolus lyginamuoju aspektu, matyti, kad 2025 m. sausio 31 d. posėdžio protokole yra nurodytas neviešos posėdžio dalies balsavimo rezultatas, tuo tarpu 2025 m. vasario 21 d. posėdžio protokole balsavimo rezultatas nenurodytas. Teisėjas pabrėžė, kad toks Teisėjų tarybos sprendimo priėmimas, kai dėl atitinkamo darbotvarkės klausimo nebuvo balsuojama, neatitinka Teisėjų tarybos darbo reglamento nuostatų reikalavimų bei sudaro pagrindą kelti klausimą, ar apskritai buvo pritarta Teisėjų tarybos sudarytos komisijos išvadoms, ir leidžia kilti abejonėms dėl šių išvadų, kuriomis rėmėsi Teisėjų etikos ir drausmės komisija, išskeldama jam drausmės bylą, teisėtumo. Teisėjo A. Purvainio nuomone, jeigu Teisėjų tarybos posėdžio protokole nėra nurodytas balsavimo rezultatas, galima daryti išvadą, kad dėl su juo (teisėju A. Purvainiu) susijusio Teisėjų tarybos posėdžio darbotvarkės klausimo nebuvo balsuojama,

ir, atitinkamai, Teisėjų tarybos sudarytos komisijos pateiktos išvados nebuvo patvirtintos teisės aktų nustatyta tvarka.

- 14.3. Teisėjas A. Purvainis paaiškino, kad anksčiau (Teisėjų etikos ir drausmės komisijos posėdyje) klausimo dėl Teisėjų tarybos posėdyje padarytų procedūrinių pažeidimų nekėlė, nes drausmės byloje nebuvo šių dokumentų – 2025 m. vasario 21 d. Teisėjų tarybos posėdžio neviešos dalies protokolo išrašą ir garso įrašą jis gavo tik 2025 m. rugpjūčio 5 d., tuomet jam ir kilo šis klausimas. Teisėjas A. Purvainis patvirtino, kad jis pats dalyvavo 2025 m. vasario 21 d. Teisėjų tarybos posėdžio viešojoje dalyje, tačiau pabrėžė, kad viešojoje posėdžio dalyje Teisėjų tarybos narių balsavimo dėl pirmiau minėto klausimo taip pat nebuvo, Teisėjų tarybos pirmininkė tiesiog pranešė, kas buvo nutarta apsvarsčius klausimą neviešai. Teisėjo A. Purvainio teigimu, kadangi Teisėjų tarybos posėdžio protokolas tuo momentu dar nebuvo surašytas, jis šio klausimo dėl padarytų procedūrinių pažeidimų tuo metu, t. y. Teisėjų tarybos posėdžio metu, nekėlė.
15. Teisėjų garbės teismas teisėjo A. Purvainio pateiktus papildomus dokumentus (žr. šio sprendimo 14.1, 14.2 papunkčius) prijungė prie drausmės bylos medžiagos, nuroydamas, kad dėl jų įrodomosios vertės spręs priimdamas sprendimą.
16. Teisėjas A. Purvainis Teisėjų garbės teismo posėdyje teikdamas paaiškinimus nesutiko su Sprendimo išvadamis, kurių pagrindu jam buvo iškelta drausmės byla. Teisėjas pabrėžė, kad, jo vertinimu, Sprendimas paremtas kaltumo prezumpcija, iš esmės jis nelabai kuo skiriasi nuo Teisėjų tarybos sudarytos komisijos Išvadoje pateikiamų formuluočių, tuo tarpu jokie papildomi veiksmai, siekiant patikrinti, išsiaiškinti detaliau Išvadoje nurodytas aplinkybes, Komisijos nebuvo atlikti. Pasisakydamas dėl konkrečių jam iškeltos drausmės bylos aplinkybių, teisėjas A. Purvainis iš esmės palaikė savo argumentus, išdėstytus Komisijai pateiktuose rašytiniuose paaiškinimuose bei išsakytus Komisijos posėdžio metu. Papildomai teisėjas A. Purvainis pažymėjo:
 - 16.1. Jam keista, kodėl į situaciją nebuvo pažvelgta plačiau, t. y. buvo pasirinkta koncentruotis į tuos du teisėjų susirinkimus, o kitų daugybės susirinkimų garso įrašai nebuvo analizuojami, tačiau buvo išimti iš konteksto keli jo pasakyti „aštresni“ posakiai, metaforos, kurie, vertinant atskirai nuo viso sakinio, kuriame jie buvo vartojami, gali turėti visiškai kitą prasmę. Teisėjas A. Purvainis pripažino, kad jo bendravimas minėtuose teisėjų susirinkimuose galbūt nebuvo be trūkumų, jo reakcija į aštresnes teisėjų pastabas ir pasisakymus taip pat galbūt nebuvo visiškai tinkama, ir pabrėžė, kad neneigia objektyviai nustatytų faktų, t. y. per teisėjų susirinkimus ištartų frazių, tačiau nesutinka, kad tai sudaro jo drausminės atsakomybės pagrindą. Teisėjas A. Purvainis nurodė, kad jam neaišku, kodėl Komisija, priimdama Sprendimą, nesivadovavo ankstesne savo praktika, t. y. Komisijos 2020 m. gegužės 28 d. sprendimu Nr. 18P-4, kuriame taip pat buvo vertinami teismo pirmininko pasisakymai per teismo darbuotojų susirinkimą ir šių pasisakymų turinys nebuvo įvertintas kaip drausminės atsakomybės pagrindas. Teisėjas A. Purvainis teigė, kad jis kėlė šį klausimą ir Komisijos posėdyje, tačiau Komisija ne tik nesivadovavo savo anksčiau suformuota praktika dėl teisės taikymo panašioje byloje iš esmės dėl panašių aplinkybių, tačiau ir visiškai nepasisakė dėl to, kodėl jo drausmės bylos aplinkybes vertina kitaip, nei vertino ankstesnėje byloje.
 - 16.2. Pasisakydamas dėl jam reiškiamų kaltinimų, susijusių su psichologiniu smurtu darbuotojų atžvilgiu, teisėjas A. Purvainis pažymėjo, kad Teisėjų tarybos sudarytos komisijos išvados yra nekonkrečios, iš esmės grindžiamos subjektyviais liudytojų vertinimais, spėlionėmis, prielaidomis, o ne įrodymais ir konkrečiais faktais, kuriuos galima būtų patikrinti ir įvertinti. Teisėjo nuomone, Sprendime iš esmės buvo tik atkartotos Išvados formuluočių, tačiau taip ir liko neaišku, kokie faktai yra įrodyti, t. y. kuo pasireiškė jo (teisėjo A. Purvainio) kaltė. Teisėjo A. Purvainio nuomone, tokios apibendrinančios Išvados formuluočių Komisijai neleido objektyviai vertinti nei veikos pobūdžio, nei jos pavojingumo, atitinkamai – jam pačiam buvo sudėtinga gintis nuo tokio abstraktaus kaltinimo. Teisėjas atkreipė dėmesį į tai, kad kai kuriais atvejais Komisija, priimdama Sprendimą (kaip pavyzdį pateikė Sprendimo

30.2 papunktį), peržengė Teikimo ribas, t. y. savo iniciatyva nustatė faktus, kurie nebuvo nurodyti Teikime, ir dėl šios priežasties jis negalėjo gintis, neturėjo galimybės pasiaiškinti, teikdamas paaiškinimus Komisijai. Teisėjo nuomone, apibendrintai galima teigti, kad tiek Teisėjų tarybos sudarytos komisijos tyrimas, tiek Teikimo nagrinėjimas Teisėjų etikos ir drausmės komisijoje vyko paviršutiniškai, jų metu nebuvo bandoma patvirtinti liudytojų pateiktą pirminę informaciją, jeigu ji yra tikra, patikrinti liudytojų parodymus – sukonkretinti įvykio laiką, aplinkybes ir pan. Teisėjo A. Purvainio teigimu, kai kurie liudytojų parodymai akivaizdžiai neatitinka tikrovės, tokių įvykių apskritai nebuvo arba jie buvo ne tuo laiku, kada nurodoma (pvz., 30.4, 30.5 Sprendimo papunkčiai), tačiau nei Teisėjų tarybos sudaryta komisija, nei Teisėjų etikos ir drausmės komisija šių faktų detalčiau netyrė, jų netikrino, nors tą buvo galima nesunkiai padaryti. Teisėjo A. Purvainio požiūriu, buvo pažeisti drausminės atsakomybės principai, labai selektyvus, subjektyvus, paviršutiniškas vertinimas nepagrindžia jo, kaip teismo vidinio administravimo subjekto, kaltės. Teisėjas pažymėjo, kad Sprendimo 32 punkte pateiktas vertinimas neturi nei teisinio, nei faktinio pagrindo, yra subjektyvus, labiau panašus į kaltumo prezumpciją, tas pats pasakytina ir apie Sprendimo 35 punktą. Teisėjas pabrėžė, kad neegzistuojančių faktų patvirtinti nėra galimybės, visa tai yra apkalbos, bandymas jį sukompromituoti vykstant atrankai į teismo pirmininko pareigas. Teisėjas pažymėjo, kad tokių posakių ir bjaurių žodžių jis nevartoja nei buityje, nei juo labiau viešai, kitiems girdint. Teisėjo teigimu, nėra surinkta įrodymų, patvirtinančių, kad jo, kaip teismo pirmininko, veiksmai būtų buvę sistemingi, tyčiniai ar kitokiu būdu atitiktų psichologinio smurto požymius.

- 16.3. Dėl trečio epizodo – teisėjų nepriklausomumo pažeidimo (Sprendimo 53 punktas) teisėjas A. Purvainis paaiškino, kad prisimena šį atvejį, kadangi tai buvo atvejis, kai vienu metu turėjo būti sprendžiamas keturių įtariamųjų suėmimo klausimas vienoje byloje. Teisėjas A. Purvainis iškėlė klausimą, kodėl Sprendime remiamasi tik teisėjos S. parodymais, tačiau nebuvo apklausti kiti trys ikiteisminio tyrimo teisėjai ar kiti liudytojai, kurie galėtų patvirtinti ar paneigti tuos faktus. Teisėjo teigimu, vien tas faktas, kad prokuroro prašymas buvo tenkintas, neįrodo fakto, kad jis, kaip teismo pirmininkas, darė poveikį teisėjai, kadangi likusiais atvejais kiti trys ikiteisminio tyrimo teisėjai prokuroro prašymus taip pat tenkino. Tačiau kiti teisėjai nenurodo, kad jiems buvo padarytas poveikis, Komisija to nesiaiškino. Teisėjas pabrėžė, kad visame jo drausminės atsakomybės klausimo svarstymo procese nuo pat pradžių buvo remiamasi išimtinai tik pranešėjos (teisėjos S.) pranešime nurodytą arba jos pakviestų liudytojų parodymais, prieš tai jiems išsiuntus laišką su situacijos aprašymu. Kita vertus, Komisija prieštarauja pati sau – viename Sprendimo punkte tų pačių liudytojų (pvz., teisėjos S.) parodymus vertina kritiškai, nors prieš tai kitame punkte rėmėsi šiais parodymais kaip patikimais. Teisėjo manymu, tokiomis dviprasmybėmis negali būti grindžiama kaltė ir juo labiau tai negali būti vertinama kaip drausminės atsakomybės pagrindas. Teisėjas sutinka, kad kai kuriais atvejais (pvz., dviejų, Sprendime minimų teisėjų susirinkimų atvejais) jo bendravimo būdas galėjo būti per daug tiesmukas, siekiant greito rezultato, ir pripažįsta, kad iš jo pusės buvo padaryta klaidų, kurias galima vertinti kaip trūkumus, neneigia to ir patikino, kad iš klaidų pasimokė, išvadas padarė, tačiau kartu pabrėžė, kad iš Sprendimo nemato atsakymo, kodėl tai reikėtų vertinti kaip šiurkštų pažeidimą, kai ankstesnė Komisijos praktika analogišku atveju buvo kitokia. Teisėjas A. Purvainis pabrėžė, kad Sprendimo 48 punkte yra padaryta fakto klaida, kadangi teisėja V. pas jį, kaip pas buvusį kuratorių, buvo atėjusi pasitarti ne dėl to, kokį sprendimą priimti, tačiau teiravosi jo nuomonės dėl bausmių subendrinimo. Teisėjas pabrėžė, kad kritikuoti teisėjos V. priimto nuosprendžio jis niekaip negalėjo, kadangi tuo metu nuosprendis dar nebuvo priimtas. Teisėjas nemano, kad tokiais savo veiksmais nusižengė teisėjų etikos normoms, kadangi tai buvo tiesiog profesinis patarimas jaunai, nepatyrusiai kolegei. Anot teisėjo A. Purvainio, Sprendimo 49 punkte nurodyti faktai yra niekuo nepagrįsti, teisėjos V. paaiškinimai yra abstraktūs, jų Komisija niekaip nesistengė patikrinti, todėl tai yra tik prielaidos. Teisėjo manymu, prieštaringą ir neteisingą Komisijos vertinimą parodo Sprendimo 50 punktas, kuriame nurodyta, kad, nesant

konkrečių paaiškinimų, Komisija nesiremia tokiais paaiškinimais, todėl jis kelia klausimą, kodėl vienais atvejais, kai nėra konkrečių paaiškinimų, Komisija jais remiasi, o kitais – nesiremia, nors juose lygiai tiek pat informacijos. Apibendrinamas teisėjas pažymėjo, kad ir šioje Sprendimo dalyje (dėl teisėjo nepriklausomumo pažeidimo) Komisijos išvados grindžiamos tik prielaidomis. Teisėjas A. Purvainis atkreipė dėmesį, kad nei Teisėjų tarybos sudaryta komisija, nei Teisėjų etikos ir drausmės komisija visiškai nevertino pranešėjos (teisėjos S.) elgesio – jos elektroninio laiško, kurį galima laikyti savotišku „paruoštuku“, išsiųsto liudytojams, likus dviem dienoms iki Teisėjų tarybos sudarytos komisijos atvykimo į teismą, turint tikslą apklausti liudytojus. Ši aplinkybė, vertinant liudytojų suinteresuotumą, jų parodymų patikimumą, apskritai nebuvo aptarta.

- 16.4. Dėl kitų Sprendime nurodytų pažeidimų – draudimo teisėjams komentuoti sprendimus ir dalyvauti renginiuose, teisėjas A. Purvainis pažymėjo, kad šioje dalyje liudytojų parodymai taip pat niekaip nebuvo patikrinti, tikrovėje viskas buvo kitaip, tačiau faktai buvo interpretuoti savaip. Teisėjas neigia, kad draudė teisėjai V. dalyvauti policijos organizuojamame renginyje, ir pažymėjo, kad teisėjos V. dalyvavimas policijos organizuotame renginyje su teismu nebuvo derinamas, todėl jam nebuvo žinomos teisėjos kvietimo dalyvauti renginyje atšaukimo priežastys. Teisėjas pažymėjo, kad tas renginys, jo žiniomis, apskritai neįvyko, buvo atšauktas. Dėl susirašinėjimo „Messenger“ programėlėje, teisėjas pabrėžė, kad nereikia visų žinučių autorystės priskirti tik jam, kadangi paskyrą administravo T. ir tų žinučių, kurių turinys yra pateikiamas Sprendime, jo (teisėjo A. Purvainio) telefone nėra.
17. Taip pat teisėjas A. Purvainis pažymėjo, kad jo drausminės atsakomybės klausimo svarstymo proceso metu buvo padaryta procedūrinių pažeidimų, ir nurodė:
- 17.1. Teisėjų etikos ir drausmės komisija nebandė atsakyti į klausimą, ar Teisėjų tarybos sudaryta komisija neviršijo savo kompetencijos ir neišėjo už jai Teisėjų tarybos nutarime suformuluotos užduoties ribų – atlikti 2024 m. lapkričio 5 d. Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros rašte nurodytų aplinkybių tyrimą. Teisėjas kelia klausimą dėl šio tyrimo teisėtumo ir ar nebuvo įsiterpta į Teisėjų tarybos kompetenciją, kai pati Teisėjų tarybos komisija, gavusi teisėjos S. papildomą pareiškimą, vėliau išplėtė tyrimo ribas. Jo manymu, dėl šito turėjo būti kreiptasi į Teisėjų tarybą ir turėjo būti priimtas nutarimas dėl tyrimo išplėtimo.
- 17.2. Antras procedūrinis pažeidimas, teisėjo A. Purvainio teigimu, yra tai, kad buvo pažeistas Teisėjų tarybos darbo reglamentas, kadangi Teisėjų taryba nebalsavo dėl pritarimo Teisėjų tarybos sudarytos komisijos Išvadai ir dėl šios priežasties tyrimas turėtų būti pripažintas neteisėtu, o drausmės byla nutraukta.
- 17.3. Dar vienas procedūrinis pažeidimas pasireiškė tuo, kad Teisėjų etikos ir drausmės komisija išėjo už Teikimo ribų, t. y. tyrė tas aplinkybes, kurios nebuvo prieš tai nustatinėjamos tyrime ir nebuvo tiesiogiai nurodytos Išvadoje kaip pagrindžiančios jo kaltę dėl tam tikrų etikos principų pažeidimų. Teisėjo A. Purvainio nuomone, Komisija negalėjo tirti tų aplinkybių.
- 17.4. Teisėjas A. Purvainis nurodė nesutinkantis su Sprendimo 9 punkte padarytomis išvadomis, susijusiomis su teisėjų drausminės atsakomybės subjektu ir teismo pirmininko įgaliojimų pasibaigimu. Teisėjas mano, kad negalima tapatinti šių dviejų subjektų – teisėjo ir teismo pirmininko įgaliojimų, kaip būtiniosios sąlygos drausminei atsakomybei. Teisėjas pabrėžė, kad Komisijos aiškinimas, jog drausmės bylos iškėlimas galimas, nes nepasibaigė jo, kaip teisėjo, įgaliojimai, būtų teisingas tik tokiu atveju, jeigu būtų vertinama, kad visi pažeidimai buvo padaryti vykdant teisėjo pareigas, tačiau iš Sprendimo turinio matyti, jog šiuo atveju Komisija visus pažeidimus siejo su jo, kaip teismo pirmininko, atliktais veiksmais. Atsižvelgiant į tai, teisėjo A. Purvainio manymu, pasibaigus jo, kaip teismo pirmininko, įgaliojimams, drausmės byla turėtų būti nutraukta.

- 17.5. Teisėjas A. Purvainis pažymėjo, kad Sprendimas yra priimtas neteisėtos sudėties Komisijos, nes jo nepasirašė vienas narys – V., dalyvavęs posėdyje. Teisėjų etikos ir drausmės komisijos nuostatuose aiškiai ir nevienareikšmiškai nurodyta, kad sprendimą pasirašo visi posėdyje dalyvavę nariai. Todėl šiuo atveju tai yra absoliutus Komisijos sprendimo negaliojimo pagrindas. Teisėjo A. Purvainio nuomone, ši aplinkybė patvirtina ir Komisijos šališkumą. Vertinant, kad Sprendimas priimamas balsuojant, toks vieno iš narių „pradingimas“, jo balso nebuvimas gali lemti iš esmės kitokį sprendimą. Teisėjas mano, kad, atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, ši drausmės byla turėtų būti nutraukta, konstatavus šį sprendimo negaliojimo pagrindą, taip pat reiškiantį jo (teisėjo A. Purvainio) teisės į teisingą teisinį procesą pažeidimą.
18. Apibendrinamas savo pasisakymą Teisėjų garbės teismo posėdyje teisėjas A. Purvainis pažymėjo, kad, jo manymu, jis, eidamas teismo pirmininko pareigas, išlaikė pusiausvyrą tarp teisingumo užtikrinimo ir administravimo priemonių įgyvendinimo, nežiūrint to, kad jo pasirinktos priemonės galbūt ir buvo ne be trūkumų, todėl Teisėjų garbės teismo prašo jo veiksmų nepripažinti šiurkščiais Teisėjų etikos kodekso pažeidimais, o dėl nustatytų esminių jo teisės į teisingą teismą pažeidimų – drausmės bylą nutraukti.

Teisėjų garbės teismas, išnagrinėjęs drausmės bylos medžiagą, išklausęs teisėjo A. Purvainio paaiškinimus,

k o n s t a t u o j a :

19. Pagal Lietuvos Respublikos teismų įstatymo (toliau – Teismų įstatymas) 83 straipsnio 2 dalį, teisėjas gali atsakyti drausmine tvarka už teisėjo vardą žeminantį poelgį (1 punktą), už kitų Teisėjų etikos kodekso reikalavimų pažeidimą (2 punktą) ir už įstatymuose nustatytų teisėjų darbinės ar politinės veiklos apribojimų nesilaikymą (3 punktą).
20. Teisėjų etikos ir drausmės komisija 2025 m. gegužės 22 d. sprendimu Nr. 18P-3 iškėlė drausmės bylą teisėjui A. Purvainiui už Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų pagarbos žmogui, teisingumo ir nešališkumo, nepriklausomumo, sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padorumo, pavyzdingumo ir solidarumo principų pažeidimus. Komisija padarė išvadą, kad teisėjas A. Purvainis savo elgesiu pakenkė teismo autoritetui ir teisėjo geram vardui.
21. Pagrindą iškelti drausmės bylą teisėjui A. Purvainiui sudarė šios faktinės aplinkybės:
- 21.1. bendravimas darbinėje aplinkoje su teismo teisėjais ir teismo personalu;
 - 21.2. elgesys 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų metu;
 - 21.3. bandymas paveikti teisėjų priimamus sprendimus bei kritika dėl teisėjų priimtų sprendimų;
 - 21.4. draudimas teisėjams viešai komentuoti savo priimtus sprendimus;
 - 21.5. kliudymas teisėjams aktyviai dalyvauti teismo bei kitų institucijų organizuojamuose renginiuose.
22. Teisėjų garbės teismas pirmiausia nagrinės teisėjo A. Purvainio per Teisėjų garbės teismo posėdį iškeltus procedūrinius klausimus (šio sprendimo 17.1-17.5 papunkčiai), o vėliau vertins jo elgesį pagal Sprendime nurodytus drausmės bylos iškėlimo pagrindus.

Dėl Teisėjų tarybos sudarytos komisijos kompetencijos ribų ir Teisėjų tarybos nutarimo priėmimo procedūros

23. Teisėjas A. Purvainis abejoja, ar Teisėjų tarybos sudaryta komisija, atlikdama tyrimą, neišėjo už Teisėjų tarybos nutarime jai suformuluoto pavedimo ribų ir tokiu būdu neviršijo savo kompetencijos. Be to, teisėjo A. Purvainio manymu, buvo pažeistas Teisėjų tarybos darbo reglamentas, kadangi, jo teigimu, Teisėjų taryba nebalsavo dėl pritarimo Teisėjų tarybos sudarytos komisijos Išvadai ir dėl šios priežasties tyrimas turėtų būti pripažintas neteisėtu, o drausmės byla nutraukta.
24. Pagal Teismų įstatymo 84 straipsnio 4 dalį, siūlyti iškelti drausmės bylą turi teisę Teisėjų taryba, Teisėjų etikos ir drausmės komisija, taip pat teismo, kuriame dirba teisėjas, arba bet kurio aukštesnės pakopos teismo pirmininkas ar kitas asmuo, kuriam tapo žinoma apie šio Įstatymo 83 straipsnio 2 dalyje numatytą nusižengimą. Turintis teisę siūlyti iškelti drausmės bylą subjektas motyvuotą teikimą dėl drausmės bylos teisėjui iškėlimo pateikia Teisėjų etikos ir drausmės komisijai. Iškelta drausmės byla perduodama Teisėjų garbės teismui.
25. Drausmės byloje esantys duomenys patvirtina, kad Teisėjų taryba 2025 m. vasario 21 d. posėdyje priėmė nutarimą Nr. 13P-46-(7.1.2.E) „Dėl pritarimo išvadai ir kreipimosi į Teisėjų etikos ir drausmės komisiją“, kuriuo nutarė pritariti Teisėjų tarybos 2024 m. lapkričio 15 d. protokoliniu nutarimu sudarytos komisijos Išvados daliai, susijusiai su Kauno apylinkės teismo pirmininko A. Purvainio galimai padarytais Teisėjų etikos kodekso pažeidimais, ir kreiptis į Teisėjų etikos ir drausmės komisiją su siūlymu iškelti Kauno apylinkės teismo pirmininkui A. Purvainiui drausmės bylą. Taigi, teisėjo A. Purvainio drausminės atsakomybės klausimo svarstymo iniciatyvos subjektas buvo ne Teisėjų tarybos sudaryta komisija, kuri Teisėjų tarybos pavedimu tik atliko faktinių aplinkybių tyrimą, o pati Teisėjų taryba, kaip subjektas, pagal Teismų įstatymo 84 straipsnio 4 dalį turintis atitinkamos iniciatyvos teisę, – pritarė Teisėjų tarybos sudarytos komisijos Išvadai ir priėmė sprendimą kreiptis į Teisėjų etikos ir drausmės komisiją. Tokiomis aplinkybėmis teisėjo A. Purvainio argumentai dėl to, kad Teisėjų tarybos sudaryta komisija, atlikdama tyrimą, galimai viršijo savo kompetenciją, neturi pagrindo.
26. Teisėjų tarybos darbo reglamento 44 punkte nustatyta, kad Nacionalinės teismų administracijos interneto svetainėje viešai skelbiamas neviešo Tarybos posėdžio ar jo dalies protokolo išrašas, kuriame, be kitų duomenų, nurodomi posėdžio metu priimti sprendimai ir balsavimo rezultatai. Pagal Teisėjų tarybos darbo reglamento 51 punktą, Teisėjų tarybos posėdžio pirmininkas turi teisę pasiūlyti priimti nutarimą posėdyje dalyvaujančių Tarybos narių bendru sutarimu; jei tokiam pasiūlymui Tarybos nariai neprieštarauja, nutarimas laikomas priimtu bendru sutarimu ir dėl jo atskirai nebalsuojama. Iš Teisėjų garbės teismui pateikto 2025 m. vasario 21 d. Teisėjų tarybos protokolo išrašo matyti, kad Teisėjų taryba penktą darbotvarkės klausimą „Dėl Teisėjų tarybos 2024 m. lapkričio 15 d. protokoliniu nutarimu sudarytos komisijos išvados“ svarstė neviešai, o pasibaigus neviešai posėdžio daliai ir tęsiant viešą posėdį, Teisėjų tarybos pirmininkė paskelbė nutarimo turinį, kuris buvo priimtas neviešoje posėdžio dalyje. Atsižvelgiant į tai, kad apie Teisėjų tarybos priimtą nutarimą buvo paskelbta viešai ir nė vienas iš Teisėjų tarybos narių prieštaravimų nepareiškė, preziumuotina, kad Teisėjų tarybos nutarimas buvo priimtas bendru narių sutarimu. Pažymėtina, kad ir pats teisėjas A. Purvainis Teisėjų tarybos posėdžio metu nekėlė klausimo dėl to, kad nebuvo paskelbtas Teisėjų tarybos narių balsavimo rezultatas. Teisėjų garbės teismo vertinimu, tai, kad nagrinėjamu atveju, pasibaigus neviešai Teisėjų tarybos posėdžio daliai ir tęsiant viešą posėdį nebuvo paskelbti balsavimo rezultatai, bei tai, kad nebuvo nurodyta, jog nutarimą priimant bendru sutarimu buvo balsuojama už tokį balsavimo būdo pasirinkimą, stokojo procedūrinio nuoseklumo, tačiau, atsižvelgiant į išdėstytą aplinkybių visumą, šis trūkumas nėra esminis ir nesudaro pagrindo laikyti Teisėjų tarybos nutarimo neteisėtu.

Dėl Teisėjų etikos ir drausmės komisijos kompetencijos ribų

27. Kaip vieną iš procedūrinių pažeidimų teisėjas A. Purvainis nurodė tai, kad Teisėjų etikos ir drausmės komisija, jo manymu, išėjo už Teikimo ribų, t. y. tyrė tas aplinkybes, kurios nebuvo prieš tai nustatinėjamos Teisėjų tarybos sudarytos komisijos tyrime ir nebuvo tiesiogiai nurodytos Išvadoje, kaip pagrindžiančios jo kaltę dėl tam tikrų etikos principų pažeidimų.

28. Teisėjų etikos ir drausmės komisijos darbo tvarką, jos posėdžių šaukimo ir vedimo, sprendimų priėmimo tvarką, drausmės bylų teisėjams iškėlimo procedūrą, teisėjo, kurio drausmės bylos iškėlimo klausimas nagrinėjamas, teises ir pareigas, Teisėjų etikos ir drausmės komisijos narių teises ir pareigas vykdant jiems priskirtas funkcijas reglamentuoja Teisėjų etikos ir drausmės komisijos nuostatai, patvirtinti Teisėjų tarybos 2019 m. sausio 25 d. nutarimu Nr. 13P-10-(7.1.2) (su vėlesnėmis pataisomis; toliau – Nuostatai). Pagal Nuostatų 15 punktą, Komisija iškelia drausmės bylą teisėjui, kai yra drausmės bylos iškėlimo pagrindas. Drausmės bylos iškėlimo pagrindas – požymių, kad teisėjo veiksmuose yra nusižengimų, numatytų Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalyje, sudėtis, nustatymas (Nuostatų 16 punktas). Pagal Nuostatuose įtvirtintą teisinį reglamentavimą, Komisija, spręsdama drausmės bylos iškėlimo teisėjui klausimą, analizuoja ne tik teikime dėl drausmės bylos iškėlimo nurodytas aplinkybes, bet ir kitą pagal teikimą surinktą medžiagą (Nuostatų 40 punktas).
29. Teisėjų garbės teismas pažymi, kad nagrinėjamu atveju Teisėjų tarybos sudarytos komisijos atliktas tyrimas buvo pirminis, jo paskirtis – surinkti faktinę informaciją ir pateikti Teisėjų tarybai Išvadą, ar yra pagrindas kreiptis į Komisiją. Ši Išvada nėra nei galutinis faktinių aplinkybių vertinimas, nei jų „sąrašas“, kuriuo Komisija būtų saistoma. Komisija, nagrinėdama teikimus dėl drausmės bylos teisėjams iškėlimo ir spręsdama, ar yra pagrindas teisėjui kelti drausmės bylą, pagal kompetenciją įvertina turimą medžiagą ir padaro išvadą, ar teisėjo veiksmai atitiko Teisėjų etikos kodekso taisykles. Komisijos kompetencija yra savarankiška – gavusi teikimą, Komisija neprivalo apsiriboti tik tomis aplinkybėmis, kurios pažodžiui įvardytos teikime ar pirminėje išvadoje, jos atliktas aplinkybių vertinimas ir jo pagrindu padarytos išvados apie Teisėjų etikos kodekso principų pažeidimų požymių buvimą teisėjo veiksmuose gali nesutapti su subjekto, kurio iniciatyva iškelta drausmės byla (nagrinėjamu atveju – Teisėjų tarybos), teikime pateiktu tų pačių aplinkybių vertinimu. Komisija vertina teisėjo elgesio atitiktį teisėjų etikos principams, atsižvelgdama į visas reikšmingas aplinkybes, kurios paaiškėja analizuojant bylos medžiagą. Komisija privalo užtikrinti, kad sprendimas būtų priimtas įvertinus visas reikšmingas aplinkybes, o ne tik dalį jų, todėl aplinkybių, susijusių su galimu etikos pažeidimu, papildomas įvertinimas nelaikytinas teikimo ribų peržengimu. Atsižvelgiant į tai, Teisėjų garbės teismo vertinimu, Komisijos atliktas papildomų aplinkybių įvertinimas nėra procedūrinis pažeidimas, o veikiau būtina sąlyga siekiant užtikrinti visapusišką ir objektyvų tyrimą.

Dėl drausminės atsakomybės subjekto

30. Teisėjas A. Purvainis taip pat ginčija Komisijos Sprendimo 9 punkte padarytas išvadas. Jis teigia, kad, pasibaigus jo, kaip teismo pirmininko, įgaliojimams, jam iškelta drausmės byla turėtų būti nutraukta, nes visi nurodyti pažeidimai siejami būtent su jo, kaip teismo pirmininko, o ne teisėjo pareigomis. Teisėjų garbės teismas šiuos argumentus laiko nepagrįstais.
31. Teismų įstatymo 43 straipsnyje yra nustatytos teisėjo pareigos, o šio straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad už teisėjo pareigų nevykdymą teisėjas atsako Teismų įstatymo nustatyta tvarka. Pagal Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalį, drausminė atsakomybė teisėjui taikoma už teisėjo vardą žeminantį poelgį, už kitų Teisėjų etikos kodekso reikalavimų pažeidimą, taip pat už įstatymuose numatytų teisėjų darbinės ar politinės veiklos apribojimų nesilaikymą. Tai reiškia, kad teisėjo drausminės atsakomybės subjektu laikomas asmuo, turintis teisėjo statusą. Pažymėtina, kad pagal Konstituciją teismų pirmininkai, be jiems, kaip atitinkamo teismo teisėjams, priskirtų įgaliojimų vykdyti teisingumą – spręsti bylas, turi jiems, kaip atitinkamų teismų – institucijų vadovams, iš Konstitucijos ir įstatymų kylančius įgaliojimus organizuoti atitinkamo teismo darbą.
32. Šiame kontekste paminėtina, kad Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje nuosekliai pabrėžiama, jog visi teisėjai turi vienodą konstitucinį statusą – jie visų pirma yra teisėjai, kurie, be jiems, kaip atitinkamo teismo teisėjams, priskirtų įgaliojimų vykdyti teisingumą – spręsti bylas, turi jiems, kaip atitinkamų teismų – institucijų vadovams (jų pavaduotojams, padalinių pirmininkams ir pan.), iš Konstitucijos ir įstatymų kylančius įgaliojimus organizuoti atitinkamo teismo darbą (žr. Konstitucinio

Teismo 2006 m. gegužės 9 d., 2007 m. spalio 22 d., 2010 m. birželio 29 d. nutarimus). Taigi, teismo pirmininko pareigos laikomos ne savarankišku, atskiru statusu, bet tik papildoma funkcija, kurią atlieka teisėjas, be savo pagrindinės – teisingumo vykdymo – pareigos.

33. Vadinasi, net ir pasibaigus paskyrimo į teismo pirmininko pareigas terminui ir asmenį atleidus iš šių pareigų, jis nepraranda teisėjo statuso ir jo, kaip teisėjo, drausminė atsakomybė už veiksmus, atliktus einant teismo pirmininko pareigas, išlieka. Būtinoji sąlyga drausminei atsakomybei kilti yra teisėjo statuso turėjimas, o ne papildomų funkcijų atlikimas. Teisėjų garbės teismas atkreipia dėmesį į tai, kad, jeigu būtų vadovaujama teisėjo A. Purvainio siūlomai aiškinimu, susidarytų situacija, kai teisėjas, nustojęs eiti teismo pirmininko pareigas, tačiau tebeturintis teisėjo statusą, neatsakytų už pažeidimus, padarytus einant teismo pirmininko pareigas. Tokia praktika prieštarautų teisėjo drausminės atsakomybės instituto tikslui – užtikrinti atsakomybę už teisėjo, kaip teisminės valdžios atstovo, pareigų, etikos ir nepriklausomumo standartų laikymąsi, nepriklausomai nuo to, kokias papildomas pareigas jis tuo metu ėjo. Teisėjo elgesys yra vertinamas pagal Teisėjų etikos kodekso principus, o jie taikomi visai jo profesinei veiklai – tiek teisėjui vykdamas teisės aktuose nustatytas teisingumo vykdymo funkcijas, tiek atliekant administracines teismo pirmininko funkcijas, tiek ir laisvu nuo tiesioginių funkcijų vykdymo metu. Atsižvelgdamas į tai Teisėjų garbės teismas pritaria Komisijos išvadai, kad drausmės bylos svarstymo procedūra negali būti nutraukta vien dėl to, kad teisėjas A. Purvainis buvo atleistas iš Kauno apylinkės teismo pirmininko pareigų, pasibaigus paskyrimo į šias pareigas terminui. Kadangi teisėjo A. Purvainio teisėjo įgaliojimai nėra pasibaigę iki šiol, konstatuotina, kad jo veiksmų vertinimas drausminės atsakomybės aspektu yra galimas, ypač atsižvelgiant į tai, kad atitinkami pažeidimai būtų netoleruoti einant ne tik teismo pirmininko, bet ir teisėjo pareigas.

Dėl Teisėjų etikos ir drausmės komisijos sudėties, priimant Sprendimą

34. Teisėjų garbės teismas, pasisakydamas dėl teisėjo A. Purvainio argumentų, kad Sprendimas yra priimtas neteisėtos sudėties Komisijos, nes jo nepasirašė vienas posėdyje dalyvavęs, tačiau vėliau iš jo pasitraukęs Komisijos narys V., pastebi, kad pagal Nuostatų 34 punktą Komisijos posėdis laikomas teisėtu, kai jame dalyvauja ne mažiau kaip keturi Komisijos nariai, iš kurių bent vienas visuomenės atstovas, o pagal 47 punktą sprendimą pasirašo visi posėdyje dalyvavę Komisijos nariai. Nagrinėjamu atveju Komisijos sprendimo 11 punkte nurodyta, jog Komisijos narys V. dėl svarbių priežasčių dalyvavo tik dalyje 2025 m. balandžio 25 d. posėdžio, jis priimant šį Komisijos sprendimą nedalyvavo. Taigi, Komisijos posėdis įvyko ir Sprendimas buvo priimtas esant narių kvorumui, Sprendimą pasirašė šeši nariai, t. y. visi nariai, kurie dalyvavo jį priimant, todėl formali aplinkybė, jog vienas iš Komisijos narių dėl svarbių priežasčių dalyvavo tik dalyje posėdžio ir nedalyvavo priimant Sprendimą, dėl to jo nepasirašė, nesudaro pagrindo konstatuoti, kad Sprendimą priėmė neteisėtos sudėties Komisija. Teisėjo A. Purvainio teiginys, kad šios aplinkybės patvirtina Komisijos šališkumą, yra nepagrįstas. Šališkumas turi būti grindžiamas objektyviomis aplinkybėmis, o vien nario pasitraukimas iš posėdžio ir nedalyvavimas priimant sprendimą Komisijos šališkumo nepatvirtina. Atsižvelgdamas į tai, Teisėjų garbės teismas konstatuoja, kad Komisijos sprendimas buvo priimtas teisėtai, laikantis kvoromo taisyklių, todėl teisėjo A. Purvainio prašymas nutraukti drausmės bylą šiuo pagrindu atmestinas kaip nepagrįstas.

Dėl bendravimo darbinėje aplinkoje su teisėjais ir su teismo darbuotojais

35. Konstitucinio Teismo doktrinoje pažymėta, kad teismai, būdami viena iš valstybės valdžią – teisminę valdžią – įgyvendinančių, teisingumą vykdančių institucijų, turi veikti taip, kad visuomenė jais pasitikėtų. Visuomenės pasitikėjimą teismais lemia įvairūs veiksniai, *inter alia* teisėjų kvalifikacija, jų

profesionalumas, sugebėjimas spręsti bylas vadovaujantis ne tik įstatymu, bet ir teise, tinkamo teisinio proceso užtikrinimas, pagarba procese dalyvaujantiems asmenims. Teisėjams keliami ir itin dideli etinio bei moralinio pobūdžio reikalavimai: jų reputacija turi būti nepriekaištinga; teisėjo elgesys – tiek susijęs su tiesioginiu pareigų atlikimu, tiek su jo veikla, kuri nėra susijusi su jo pareigomis, – turi būti toks, kad nepažemintų teisėjo vardo (pvz., Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas, 2013 m. liepos 3 d. sprendimas).

36. Nepriekaištinga teisėjo reputacija reikalauja, kad teisėjas elgtųsi itin padoriai, skaidriai, pavyzdingai ne tik vykdydamas tiesiogines pareigas, bet ir kitose gyvenimo situacijose. Bangaloro teisėjų elgesio principų, priimtų 2002 m. Hagoje vykusiame teismų pirmininkų posėdyje (toliau – Bangaloro teisėjų elgesio principai), 3 punkte įtvirtinta, kad teisėjas turi užtikrinti, jog jo elgesys protingo stebėtojo požiūriu būtų nepriekaištingas. Teisėjo veiksmai ir elgesys turi patvirtinti žmonių tikėjimą teismų sistemos garbingumu.
37. Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, jog Konstitucijoje *expressis verbis* nėra nustatyta, kokie teisėjo poelgiai priskirtini prie tokių, kuriais yra pažeminamas teisėjo vardas; formuluotė „teisėjo vardą pažeminantis poelgis“ yra talpi, ji apima ne tik teisėjo elgesį, kuriuo jis teisėjo vardą pažemino vykdydamas savo, kaip teisėjo, įgaliojimus, bet ir teisėjo vardą pažeminusį elgesį, nesusijusį su teisėjo įgaliojimų vykdymu; pagal Konstituciją įstatymų leidėjas, taip pat teismų savivaldos institucijos turi diskreciją nustatyti, kokie teisėjo poelgiai priskirtini prie tokių, kuriais pažeminamas teisėjo vardas, tačiau nei įstatymais, nei teismų savivaldos institucijų sprendimais negali būti nustatytas koks nors išsamus (baigtinis) poelgių, kuriais teisėjas pažemina teisėjo vardą, sąrašas; ar teisėjo poelgis yra toks, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas, kiekvieną kartą turi būti sprendžiama įvertinus visas su tuo poelgiu susijusias ir turinčias reikšmės bylai aplinkybes (Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d., 2007 m. sausio 16 d. nutarimai).
38. Teisėjų etikos kodeksas nustato pagrindinius teisėjų elgesio principus, reglamentuoja teisėjų elgesį tiesioginių pareigų atlikimo metu ir elgesį, nesusijusį su tiesioginių pareigų atlikimu (Teisėjų etikos kodekso 1 straipsnis). Šio kodekso, kuris be išlygų taikomas visiems teisėjams, tikslas – apibrėžti veiklos ir elgesio principus, kurių turi laikytis teisėjas, vykdydamas teisės aktuose nustatytas funkcijas ir laisvu nuo tiesioginių funkcijų vykdymo metu; įtvirtinti, kad teisingumas ir kitos bendrai priimtos žmogiškosios vertybės teismų veikloje turi prioritetą; didinti visuomenės pasitikėjimą teismais ir teisėjais, kelti jų autoritetą (Teisėjų etikos kodekso 2, 3 straipsniai).
39. Šioje drausmės byloje ypač aktualūs Teisėjų etikos kodekse įtvirtinti pagarbos žmogui, padorumo, pavyzdingumo ir solidarumo principai. Vadovaudamasis pagarbos žmogui principu, teisėjas privalo gerbti žmogų, jo teises ir laisves (Teisėjų etikos kodekso 6 straipsnio 1 punktas), o vadovaudamasis padorumo principu darbinėje ir kitoje viešojoje veikloje bei privačiame gyvenime elgtis sąžiningai, korektiškai, mandagiai, garbingai (Teisėjų etikos kodekso 13 straipsnio 1 punktas). Vadovaudamasis pavyzdingumo principu teisėjas privalo profesinėje veikloje ir privačiame gyvenime savo elgesiu, kalba, drausme, išvaizda rodyti pavyzdį, laikydamasis visuotinai pripažintų moralės normų ir etikos reikalavimų nežeminti teisėjo vardo, būti tolerantiškas (Teisėjų etikos kodekso 14 straipsnio 1, 3 punktai), teisėjas turi laikytis ir solidarumo principo, reiškiančio, kad jis savo santykius su kitais teisėjais turi grįsti pasitikėjimu, sąžiningumu, tolerancija, taktiškumu ir mandagumu (Teisėjų etikos kodekso 16 straipsnio 1 punktas).
40. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad kiekvienai teisinei atsakomybei, taip pat ir teisėjo drausminei atsakomybei, keliami tam tikri tikslai, kurių siekiama šią taikant pažeidimą padariusiam asmeniui: jie nukreipti ne tik į pažeidimą padariusį asmenį, bet ir į kitus asmenis, potencialiai galinčius padaryti analogiškus teisės pažeidimus. Teisinė atsakomybė taikoma tik už įstatyme nurodytą veiką ir pagal proceso teisės reglamentuotas procedūras (teisėtumas), gali būti taikoma tik nustačius teisės pažeidimo faktą ir su juo susijusias aplinkybes (pagrįstumas), jos sankcijų griežtumas turi atitikti padarytos žalos mastą ir veikos pavojingumo visuomenei laipsnį (proporcingumas) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gruodžio 15 d. nutartis byloje Nr. GT1-2/2015, 2020 m. gruodžio 10 d. nutartis byloje Nr. GT1-1/2020).

41. Pagal Teismų įstatymo 103 straipsnio 1 ir 5 dalis, Teisėjų tarybos 2015 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 13P-157-(7.1.2) patvirtintų Administravimo teismuose nuostatų (su vėlesnėmis pataisomis; toliau – Administravimo teismuose nuostatai) 5 punktą, vidiniam teismo administravimui (teismo organizacinei veiklai) teisės aktų nustatyta tvarka vadovauja teismo pirmininkas. Teismo pirmininkas yra teismo pareigūnas, kuris įstatymų nustatyta tvarka organizuoja ir prižiūri administravimą teisme, taip pat kontroliuoja, kaip laikomasi Teisėjų etikos kodekso reikalavimų. Taigi, teismo pirmininkas vadovauja teismui, formuoja jo darbo kultūrą ir turi užtikrinti pagarbą, kolegišką bendravimą tarp teisėjų. Pažymėtina, kad teismo pirmininkas savo veikloje turi vadovautis sąžiningumo, objektyvumo, pagarbos kitiems, skaidrumo principais (Administravimo teismuose nuostatų 2 punktą).
42. Tarptautiniuose dokumentuose taip pat pabrėžiama, jog teismų pirmininkams keliami aukštesni etikos reikalavimai. Konsultacinės Europos teisėjų tarybos (CCJE) 2016 m. lapkričio 10 d. nuomonėje Nr. 19 (2016) dėl teismų pirmininkų vaidmens nurodoma, kad teismų pirmininkai turėtų rodyti pavyzdį ir kurti tokį klimatą, kad teisėjai galėtų į juos kreiptis, kai jiems reikia paramos ir pagalbos atliekant savo funkcijas, įskaitant etikos ir deontologijos klausimus. Bangaloro teisėjų elgesio principai reikalauja, kad teisėjas tinkamai elgtųsi, išliktų kantrus, vertas pagarbos ir mandagus su asmenimis, su kuriais bendrauja pagal savo kompetenciją (6.6 papunktis).
43. Komisija, išskeldama drausmės bylą, Sprendime konstatavo, kad tuometis teismo pirmininkas, teisėjas A. Purvainis, darbinėje aplinkoje bendraudamas su teismo teisėjais ir teismo personalu, buvo nekorektiškas, nemandagus, negerbė kitų asmenų, juos įžeidinėjo, menkino kolegų darbą, ir padarė išvadą, kad yra požymių, jog teisėjas A. Purvainis savo veiksmais pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų pagarbos žmogui, padorumo, pavyzdingumo, solidarumo principų reikalavimus. Šias išvadas Komisija grindė buvusios Kauno apylinkės teismo darbuotojos, (duomenys neskelbtini) T., Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjos A., Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjos, (duomenys neskelbtini) V., Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjos A. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai.
44. Teisėjų garbės teismo vertinimu, Sprendime nustatytas faktines aplinkybes patvirtina toliau šiame sprendime detaliau aptariami Kauno apylinkės teismo teisėjų ir (duomenys neskelbtini) paaiškinimai, kuriuos jie teikė Teisėjų tarybos sudarytos komisijos atliekamo tyrimo metu.
45. Komisija, pagrįsdama Sprendime padarytą išvadą dėl nepagarbaus, teisėjų etikos principų neatitinkančio teisėjo A. Purvainio elgesio su teismo teisėjais ir kitais darbuotojais, kaip vienu iš įrodymų rėmėsi buvusios Kauno apylinkės teismo darbuotojos, (duomenys neskelbtini) T. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. T. nurodė, kad jos pagrindinė išėjimo iš darbo priežastis – teismo pirmininko A. Purvainio sistemingai vykdytas psichologinis smurtas jos atžvilgiu, t. y. nemandagus, nepagarbus, įžeidinėjantis elgesys. T. pažymėjo, kad teisme dirbo (duomenys neskelbtini). Teismo pirmininkas jai draudė bendrauti su kai kuriais konkrečiais teisėjais jai atliekant tiesiogines atstovės spaudai funkcijas. Pradėjus dirbti teisme buvo pateiktas sąrašas teisėjų, į kuriuos neturėtų būti kreipiamasi dėl teismo sprendimų komentavimo ar dalyvavimo renginiuose (tarp jų ir teisėjos V., S.). T. nurodė, kad teismo pirmininkas nepagarbiai atsiliepdavo apie kai kuriuos teisėjus, juos žemino pokalbyje su ja, pavyzdžiui, „pasižiūrėk, kaip atrodo pati teisėja, ji padarys gėdą teismui“, „stoties lygis“, „negalima pasitikėti“, „žemiau plintuso“, „dalbajobė, ją Teisėjų taryba tik stumia, gadina mano reputaciją“, „gali eiti tik į jogą, bet ne interviu“, „apsivemsiu, kaip man nuo jos šlykštu“, „pasiklydus tarp trijų pušų“, „negalima leisti tokius teisėjus į žmones, gėdą daro“, „eina prieš teismą“ ir pan. T. pažymėjo, kad išdrįsę teismo pirmininkui paprieštarauti, užduoti nepatogų klausimą teisėjai ar teismo darbuotojai užsitraukdavo teismo pirmininko nemalonę. T. nurodė, kad teismo pirmininkas bendraudavo pakeltu tonu, pasitarimų metu elgdavosi nedalykiškai, priekaištaudavo dėl atliekamų pareigų.
46. Teisėjų garbės teismas pastebi, kad T. paaiškiniame nurodytas aplinkybes dėl teisėjo A. Purvainio neetiško elgesio – jo pasakytas frazės „dalbajobė“ ir „apsivemsiu, kaip man nuo jos šlykštu“ – patvirtina drausmės byloje esantys teisėjos A. parodymai, duoti Teisėjų tarybos sudarytos komisijos tyrimo metu. Teisėja A., duodama paaiškinimus Teisėjų tarybos sudarytai komisijai, nurodė, kad „Apie

kitus teismo teisėjus teismo pirmininkas kitų darbuotojų akivaizdoje atsiliepia nemandagiai: „man buvo šlykštu su ja kalbėti“ (šiuo konkrečiu atveju teismo pirmininkas kalbėjo su atstove spaudai apie pavaduotoją baudžiamosios byloms), vadina necenzūriniais žodžiais („dalbajobė“)“ (Išvados 9.6 papunktis). Teisėjų garbės teismo vertinimu, šie parodymai yra reikšmingi, kaip patvirtinantys T. paaiškinimuose nurodytas aplinkybes.

47. T. paaiškiniame nurodytą teiginį, kad teismo pirmininkas vieną iš teisėjų apibūdino kaip „pasiklydus tarp trijų pušų“, patvirtina drausmės byloje esantys V. parodymai, duoti Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. Teisėja V. nurodė, kad teisėjų susirinkimų metu apie kitus teisėjus teismo pirmininkas yra nepagarbiai atsiliepęs, pavadinęs „pasiklydus tarp trijų pušų“, teisėjams pasakė, kad uždavinėja „durnus“ klausimus ir pan. (Išvados 9.9 papunktis). Nors Komisija šiais teisėjos V. paaiškinimais Sprendime ir nesirėmė, kaip stokojančiais konkretumo laiko prasme (nurodydama, kad nėra galimybės nustatyti, kada vykusių susirinkimų metu teismo pirmininkas elgėsi nemandagiai (Sprendimo 31.2 papunktis)), tačiau, Teisėjų garbės teismo vertinimu, pirmiau nurodyti teisėjos V. paaiškinimai vertintini bendrai šios drausmės bylos nagrinėjimo kontekste, nes jie parodo teisėjo, tuometinio teismo pirmininko A. Purvainio leksiką, kurią jis vartojo apibūdindamas kitus teisėjus.
48. Šioje Sprendimo dalyje Komisija rėmėsi Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjos A. paaiškiniu, duotu Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. Teisėja paaiškino, kad 2024 m. lapkričio 6 d. vykusio teismo susirinkimo metu, kai buvo pristatomos Valstybinės darbo inspekcijos išvados dėl teisme atlikto mikroklimato tyrimo, teismo pirmininko elgesys buvo netolerantiškas, netaktiškas, nemandagus, nedalykiškas. Teisėjams pasiteiravus dėl asmenų, pretenduojančių būti paskirtais teisėjais į Kauno apylinkės teismą, teismo pirmininkas vieną iš pretendenčių kelis kartus pavadino „mergaite“. Teisėjai pateikus pastabą, kad neetiška vadinti pretendentę į teisėją mergaite, teismo pirmininkas pašaipiai atkirto „du kartus pasakiau *mergaitė*, pakartosiu ir trečią kartą, ką, U. berniukas?“.
49. Teisėjos A. paaiškinimus dėl tuometinio teismo pirmininko neetiško elgesio, konkrečiai – dėl vienos iš pretendenčių į teisėjus pavadinimo „mergaite“ 2024 m. lapkričio 6 d. vykusio susirinkimo metu, patvirtina teisėjos V. paaiškinimai, duoti Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. Teisėja V. nurodė, kad 2024 m. lapkričio 6 d. vykusio susitikimo su teismo darbuotojais metu, kai buvo pristatomos Valstybinės darbo inspekcijos atlikto tyrimo dėl teismo mikroklimato išvados, teismo pirmininkas atviru tekstu grasino visiems teismo darbuotojams, kadangi teismo darbuotojai neigiamai atsiliepė apie teisme tvyrantį mikroklimatą. Teisėja prisiminė, kad šio susirinkimo metu, pristatydamas pretendentę į teisėjus, teismo pirmininkas pavadino ją „mergaite“, o vienai iš susirinkime dalyvavusių teisėjų pažymėjęs, kad nemandagiai pristatoma teisėja, teismo pirmininkas atsiliepė pašaipiai, pažymėdamas „nu ką, gi ne berniukas“ (Išvados 9.8 papunktis).
50. Taip pat drausmės byloje esantys duomenys patvirtina, kad duodama paaiškinimus Teisėjų tarybos sudarytai komisijai Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėja, (duomenys neskelbtini) V. nurodė, kad teismo pirmininko elgesys teisėjų susirinkimų metu būdavo nepriimtinas, neatitinkantis korektiško ir pagarbaus elgesio taisyklių, neužtikrino tokios darbo aplinkos, kurioje teisėjai nepatirtų priešišku, neetišku, žeminančiu, agresyviu, įžeidžiančiu veiksniu. Teisėja nurodė, kad susirinkimų metu neigiamame kontekste buvo minimi teisėjai, kurie yra kreipęsi į Teisėjų tarybą dėl darbo krūvio. Ji pažymėjo, kad susirinkimų metu teisėja S. buvo nuolat įvardijama kaip „ta teisėja, kuri viskuo skundžiasi“, „teisėja, kuriai viskas nepatinka“, „ta, kuri rašo skundus“, „jai krūvis vaidenasi“. Teisėjos teigimu, teismo pirmininko frazės visuomet būna pašiepiančios, sumenkinančios dalykinę profesinę teisėjos reputaciją. Anot teisėjos, teismo pirmininkas su kitais teismo darbuotojais, kurie prieštarauja teismo pirmininko nuomonei, elgiasi nepagarbiai, kalba pakeltu ir agresyviu tonu.
51. Komisija, pagrįsdama Sprendime padarytą išvadą dėl nepagarbaus, teisėjų etikos principų neatitinkančio teisėjo A. Purvainio elgesio su teismo teisėjais ir kitais darbuotojais, taip pat rėmėsi Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjos V. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. Teisėja V. išskyrė vieną atvejį, iliustruojantį teismo pirmininko elgesį susirinkimo metu, elgesys buvo nemalonus visiems teisėjams. Ji nurodė, kad 2023 m. pabaigoje – 2024 m. pradžioje teisėjai kreipėsi į Lietuvos apeliacinį teismą dėl teisingumo išaiškinimo. Teisėja pažymėjo, kad

teismo pirmininkui tokia situacija nepatiko, susirinkimų metu reiškė priekaištus teisėjams, kaip „neva jie drįsta kreiptis tokiais klausimais“, „daro tik gėdą teismui“. Taip pat teisėja pažymėjo, kad susirinkimų metu neigiama prasme buvo linksniuojami tie teisėjai, kurie pasirašė kreipimąsi į Teisėjų tarybą dėl darbo krūvio teisme.

52. Komisija taip pat rėmėsi Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjos A. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. Teisėja A. nurodė, kad atmosfera teisme yra bloga, nulemta teismo pirmininko ir teismo administracijos nusistatymo, elgesio prieš kitus teismo darbuotojus, teisėjus. Teisėja nurodė, kad teisėjai bijo dirbti, priimti sprendimus, dalyvauti teismo veikloje, pasisakyti per teisėjų susirinkimus, rodyti iniciatyvas. Anot teisėjos, teismo administracija priima sprendimus, neaptarusi klausimų su teisėjais, neatsižvelgdama į jų nuomonę, kai tie klausimai yra tiesiogiai susiję su teisėjais. Teisėja išskyrė vieną nemalonią situaciją, kuri vyko civilines bylas nagrinėjančių teisėjų susirinkime su (duomenys neskelbtini) A. Teisėja A. nurodė, kad teismo pirmininkas kitų teisėjų akivaizdoje su ja bendravo nemandagiai, pakeltu tonu, siekdamas išjuokti, net neatsižvelgdamas į tai, kad (duomenys neskelbtini) buvo nėščia ir netrukus turėjo išeiti į nėštumo ir gimdymo atostogas. Teisėja akcentavo, kad (duomenys neskelbtini) buvo pasakyta, kad ji prisigalvoja dėl teisėjo padėjėjo nekompetencijos, kad „teisėją, matyt, veikia hormonai“. Teisėja prisiminė, kad (duomenys neskelbtini) iš susirinkimo išėjo apsiverkusi. Taip pat teisėja A. nurodė, kad teismo pirmininko elgesys bendraujant su teisėjais, teismo personalu yra nepateisinamas. Teisėjos teigimu, teismo pirmininkas leidžia sau bendrauti nepagarbiai. Teisėjos vertinimu, įtampa teisme keliami ir dėl darbo organizavimo, pvz., teismo posėdžių sekretoriai įpareigoti teikti ataskaitas apie savo darbą, kitiems darbuotojams pavedama atlikti jų darbo įvertinimus, teismo posėdžių sekretoriai bijo siųsti teismo dokumentus, nes bijo būti apkaltinti, kad neracionaliai naudoja teismo lėšas ir pan. Teisėja akcentavo, kad, teisėjams bandant išsakyti savo nuomonę dėl pasiūlymų darbo organizavimo aspektais, teisėjai yra iškart nutraukiami, o kiti teismo darbuotojai bijo reikšti pastebėjimus, nes nenori būti įtraukti į prieš teismą einančių asmenų sąrašą.
53. Pastebėtina, kad drausmės byloje nėra surinkta jokių kitų, papildomų duomenų, patvirtinančių teisėjos A. paaiškinime nurodytus teiginius dėl teismo pirmininko galimai neetiško elgesio civilines bylas nagrinėjančių teisėjų susirinkime su (duomenys neskelbtini) A. (teismo pirmininko frazės „teisėją, matyt, veikia hormonai“, taip pat to, kad teisėja iš susirinkimo išėjo apsiverkusi). Šių aplinkybių nepatvirtino nei pati teisėja A., duodama paaiškinimus Teisėjų tarybos sudarytai komisijai, nei kiti, tyrimo metu apklausti liudytojai. Komisija, nagrinėdama Teikimą, taip pat šių aplinkybių papildomai netyrė ir nesiėmė priemonių išsiaiškinti, ar šie, teisėjos A. paaiškinime nurodyti, įvykiai apskritai buvo. Atsižvelgdamas į tai, Teisėjų garbės teismas nesirems teisėjos A. paaiškinime nurodytomis aplinkybėmis, susijusiomis su tuomečio teismo pirmininko neetišku elgesiu su teisėja A.
54. Teisėjų garbės teismo posėdyje teisėjas A. Purvainis nesutiko su Komisijos padarytomis išvadomis, teigdamas, kad Sprendime iš esmės buvo tik atkartotos Teisėjų tarybos sudarytos komisijos Išvados formuluotės, tačiau taip ir liko neaišku, kokie faktai yra įrodyti, t. y. kuo pasireiškė jo kaltė. Teisėjas A. Purvainis pabrėžė, kad neegzistuojančių faktų patvirtinti nėra galimybės, visa tai yra apkalbos, bandymas jį sukompromituoti vykstant atrankai į teismo pirmininko pareigas. Teisėjas pažymėjo, kad tokių posakių ir bjaurių žodžių, kurie nurodyti Sprendime, jis nevartoja nei buityje, nei, juo labiau viešai, kitiems girdint. Teisėjų garbės teismas šiuos argumentus pripažįsta nepagrįstais.
55. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra suformulavęs ir išplėtojęs nuoseklią praktiką įrodymų tyrimo ir vertinimo klausimais, kuri aktuali ir nagrinėjant teisėjų drausminės atsakomybės bylas. Nors Teismų įstatymas nedetalizuoja, kokios proceso teisės normos yra taikomos teisėjų drausminės atsakomybės procedūrai, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad šiai procedūrai artimesnės yra civilinio, o ne baudžiamojo proceso teisės normos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. kovo 28 d. nutartis byloje Nr. GT1-11/2021).
56. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra ne kartą pažymėjęs, kad įrodymų vertinimas pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 185 straipsnį reiškia, jog bet kokios ginčui išspręsti reikšmingos informacijos įrodomąją vertę nustato teismas pagal vidinį savo įsitikinimą,

pagrįstą visapusiškai ir objektyviai išnagrinėtomis aplinkybėmis, kurios buvo įrodinėjamos proceso metu, vadovaudamasis įstatymais (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. balandžio 2 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-156/2009). Nė vienas įrodymas teismui neturi iš anksto nustatytos galios ir turi būti vertinamas kartu su kitais įrodymais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. gegužės 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-253/2010). Vertindamas įrodymų visetą, teismas turi įsitikinti, kad pakanka duomenų išvadai, jog tam tikri faktai egzistavo arba neegzistavo, kad nėra esminių prieštaravimų, paneigiančių tokias išvadas (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. kovo 30 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-139/2010; ir kt.).

57. Įrodinėjimo ir įrodymų vertinimo taisyklės pagal įstatymą nereikalauja, kad visi prieštaravimai būtų pašalinti (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. vasario 14 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-42-684/2019 30 punktą). Faktą galima pripažinti įrodytu, jeigu byloje esančių įrodymų tyrimo ir vertinimo pagrindu susiformuoja teismo įsitikinimas, kad tam tikros aplinkybės, susijusios su ginčo dalyku, egzistuoja arba neegzistuoja (CPK 176 straipsnio 1 dalis) (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 29 d. nutarties civilinėje byloje Nr. 3K-3-561-378/2016 23 punktą). Įrodinėti galima tiek tiesioginiais, tiek netiesioginiais įrodymais, svarbu, kad jie atitiktų leistinumo ir sąsajumo reikalavimus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2023 m. gruodžio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-318-313/2023, 59 punktas).
58. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje pažymėta ir tai, jog įrodinėjimo specifiką gali lemti nagrinėjamos bylos ar įrodinėjamo veiksmo pobūdis, dėl kurio galimybė pateikti teismui tiesioginius įrodymus yra objektyviai apribota. Į šią specifiką būtina atsižvelgti nagrinėjant tam tikrų kategorijų bylas (žr. *mutatis mutandis* – Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. vasario 19 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-35-695/2018, 2018 m. spalio 25 d. nutartį civilinėje byloje Nr. e3K-7-238-378/2018; 2020 m. vasario 28 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-35-969/2020). Teisėjų garbės teismas pažymi, kad tokiose drausmės bylose kaip ši paprastai nebus galimybės pateikti kitokius teisėtai gautus teismo pirmininko netinkamo elgesio įrodymus, todėl liudytojų parodymų reikšmė negali būti nuvertinama; kiekvienu atveju teismas turi spręsti dėl įrodymų pakankamumo ir patikimumo pagal šio sprendimo 56–57 punktuose nurodytas įrodinėjimo ir įrodymų vertinimo taisykles.
59. Teisėjų garbės teismas neturi pagrindo abejoti drausmės byloje surinktų duomenų patikimumu, ypač atsižvelgdamas į tai, kad dalis liudytojų parodymų dėl tuometinio teismo pirmininko neetiško bendravimo yra patvirtinti kitais įrodymais – drausmės byloje esančiais 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų garso įrašais, kuriuose užfiksuotas įsakmus ir pakeltas teismo pirmininko tonas, kitų teisėjų pertraukinėjimas bei galimybės pasisakyti ribojimas, o tai patvirtina nepagarbų elgesį kolegų atžvilgiu. Bendram drausmės byloje nustatytų aplinkybių vertinimui pakanka drausmės byloje užfiksuotų ir patvirtintų esminių faktų dėl teismo pirmininko netinkamų, teisėjų etikos principų neatitinkančių pasisakymų ir neetiško elgesio. Nors, Teisėjų garbės teismo nuomone, vertinant atskirai, kai kurie liudytojų paaiškinimuose nurodyti teiginiai dėl neetiško tuometinio teismo pirmininko veiksmų galėtų būti kvestionuojami, tačiau jų visuma, taip pat faktas, kad iš esmės tas pačias arba labai panašias aplinkybes sutartinai tvirtino ne vienas teismo teisėjas ir darbuotojas, rodo tam tikrą, teisėjo elgesiui keliamų aukštų standartų neatitinkančių teisėjo A. Purvainio, tuo metu ėjusio teismo pirmininko pareigas, elgesio modelį. Atkreiptinas dėmesys, kad tvirtindamas, jog liudytojai, kurių parodymais rėmėsi Teisėjų etikos ir drausmės komisija, buvo parinkti selektyviai, yra šališki, teisėjas A. Purvainis nei Teisėjų etikos ir drausmės komisijos, nei Teisėjų garbės teismo posėdžių metu neprašė apklausti liudytojų, galinčių paneigti nurodytas aplinkybes, nors tokią procesinę galimybę turėjo.
60. Teisėjų garbės teismas pažymi, kad net jei ne kiekviena liudytojų parodymuose nurodyta detalė buvo patvirtinta kitais įrodymais, visuma patvirtintų aplinkybių leidžia daryti pagrįstą išvadą, kad teisėjo A. Purvainio nemandagus, nepagarbus elgesys su teisėjais ir teismo darbuotojais nebuvo vienkartinis, atsitiktinis atvejis.
61. Teisėjų garbės teismas pritaria Komisijos Sprendime padarytai išvadai, kad tuomečio teismo pirmininko A. Purvainio elgesys su teisėjais ir teismo darbuotojais neatitiko Teisėjų etikos kodekse

įtvirtintų aukštų elgesio standartų, keliamų teisėjams ir teismų pirmininkams. Net ir sudėtingose, konfliktinėse situacijose teismo pirmininkas privalo išlikti dalykiškas, mandagus, vengti žeminančių ar dviprasmiškų posakių, perteklinių emocijų, pakelto tono ar grasinančių intonacijų. Drausmės byloje nustatyta, kad tuometis teismo pirmininkas darbinėje aplinkoje su teismo teisėjais ir darbuotojais bendravo pakeltu, įsakmiu tonu, įžeidžiančiai atsiliepė apie teisėjus kitų asmenų akivaizdoje, nepagarbiai reiškė priekaištus teisėjams, netaktiškai vertino teisėjų veiklą bei netinkamai reagavo į išsakytas pastabas. Toks elgesys ne tik nesiderina su teismo pirmininko pareiga būti pavyzdžiu kitiems, bet ir nesukuria emociškai saugios bei pagarba grindžiamos darbo aplinkos.

62. Nustatytų aplinkybių pagrindu Teisėjų garbės teismas konstatuoja, kad drausmės byloje yra pakankamai duomenų, patvirtinančių, jog teisėjas A. Purvainis, darbinėje aplinkoje bendraudamas su teismo teisėjais ir teismo personalu, nesilaikė Teisėjų etikos kodekso reikalavimų: buvo nekorektiškas, nemandagus, negerbė kitų asmenų, juos įžeidinėjo, menkino kolegų darbą. Tai reiškia, kad yra pagrindas konstatuoti, jog teisėjas A. Purvainis pažeidė Teisėjų etikos kodekso 6 straipsnio 1 punkte, 13 straipsnio 1, 3–5 punktuose įtvirtintus pagarbos žmogui ir padorumo reikalavimus, taip pat pažeidė pavyzdingumo principą, nustatantį pareigą savo elgesiu, kalba, drausme, išvaizda rodyti pavyzdį, nežeminti teisėjo vardo, saugoti savo profesijos garbę ir prestižą, būti tolerantiškam ir paslaugiam, visada veikti profesionaliai ir humaniškai, pripažinti savo klaidas ir jas taisyti, tobulinti savo kalbos ir bendravimo kultūrą (Teisėjų etikos kodekso 14 straipsnio 1, 2, 3, 7, 8, 10 punktai), laikytis solidarumo principo, reiškiančio, kad teisėjas savo santykius su kitais teisėjais turi grįsti pasitikėjimu, sąžiningumu, tolerancija, taktiškumu ir mandagumu (Teisėjų etikos kodekso 16 straipsnio 1 punktas). Toks teisėjo A. Purvainio elgesys kenkia geram teisėjo vardui ir teismo autoritetui. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad šioje drausmės bylos dalyje nustatytas teisėjo A. Purvainio drausminės atsakomybės pagrindas, numatytas Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 1 punkte.

Dėl elgesio 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų metu

63. Priimdama Sprendimą, Komisija taip pat konstatavo, kad teisėjas A. Purvainis, ėjęs teismo pirmininko pareigas, 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų metu, bendraudamas su Kauno apylinkės teismo teisėjais, nagrinėjančiais baudžiamąsias, administracinių nusižengimų bylas ir atliekančiais ikiteisminio tyrimo funkcijas, pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintus pagarbos žmogui, padorumo, pavyzdingumo ir solidarumo principus.
64. Teisėjų garbės teismo vertinimu, Komisijos nustatytas drausmės bylos aplinkybes patvirtina surinkti faktiniai duomenys – byloje esantys 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų garso įrašai. Šių faktinių aplinkybių neginčijo ir teisėjas A. Purvainis. Todėl Teisėjų garbės teismas, iš naujo nevertindamas Komisijos nustatytų faktinių drausmės bylos aplinkybių šioje dalyje, pripažįsta jas esant nustatytomis ir pagal savo kompetenciją sprendžia, ar šios aplinkybės sudaro pagrindą teisėjo A. Purvainio elgesį vertinti kaip neatitinkantį Teisėjų etikos kodekso reikalavimų.
65. Teikdamas paaiškinimus Teisėjų garbės teismui, teisėjas A. Purvainis neneigė drausmės byloje objektyviai nustatytų faktų, t. y. Komisijos Sprendime nurodytų frazių, jo ištartų minėtų susirinkimų metu, tačiau pažymėjo, kad šios frazės yra išimtos iš bendro konteksto. Taip pat teisėjas A. Purvainis pripažino, kad jo bendravimas minėtuose teisėjų susirinkimuose nebuvo be trūkumų, bei patikino, kad iš savo klaidų pasimokė, išvadas padarė. Šios pozicijos teisėjas A. Purvainis laikėsi ir teikdamas paaiškinimus Teisėjų etikos ir drausmės komisijai. Tačiau kartu teisėjas A. Purvainis pabrėžė, kad aptariamų dviejų susirinkimų fragmentuose nė vienas jo pasakytas žodis ar sakinytis nėra žeminančio, bauginančio pobūdžio, taip pat nebuvo pasakyta necenzūrinių, nevertotinų bendrinėje kalboje žodžių. Jo teigimu, metaforos, tam tikri žodžiai perkeltine prasme buvo pavartoti tik siekiant sustiprinti pasisakymus dėl labiau akcentuotinių dalykų, o ne tam, kad įžeistų, sumenkintų teisėjus.
66. Drausmės byloje nustatyta, kad 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų metu teisėjas, tuometis teismo pirmininkas A. Purvainis vartojo įvairias frazes, tokias kaip: „iš kokios

epochos teisėja esate“, „liaudiškai tariant, nenusileiskime iki vaikų darželio lygio“, „S., jūs nekalbėkite arba aš jums tuoj atnešiu faktus“, „jūs kaip norite, taip mąstykite“, „įtampą įneša šitie laiškai Jūsų, padėjėjų netrūksta, ką Jūs čia kalbate“, „klausykite, žmonės, girdėkite mane“, „nematau reikalo kreiptis į Tarybą su tais manifestais“, „raštus reikia rašyti į Tarybą, kai būna suderintas klausimas“, „tas, kas ieško problemų kitur, nekaip atrodo kitame lauke, bet apie viską iš eilės“, „apygarda pastebėjo šitą klastą“, „visi panaikinti sprendimai grįš tam pačiam teisėjui“, „čia nieks nesikiša į jūsų procesinę veiklą, čia organizaciniai klausimai, teisme nesilaikoma susitarimo ir daroma savaip“, „čia pas mus yra tokie teisėjai, kuriems atrodo, kad krūvis didelis, trūksta padėjėjų, bet užsiima tokiais negerais dalykais“, „kai valios nėra tai organizacinei tvarkai paklusti, tai nėra“, „juokiasi apygarda, kad du kartus klausimas išspręstas tame pačiame teisme“, „nekelkite klausimų, kurie čia net neturi būti keliami“, „neduosiu pasisakyti, nes ne pagal temą kalbate“, „kas galite pasakyti šitai teisėjai, ar aš neaiškiai kalbu“, „nekelkite sąmokslų teorijų“, „nekalbėkite ne į temą“.

67. Teisėjų garbės teismo nuomone, vertinant atskirai, dauguma iš šių, teisėjo A. Purvainio išsakytų frazių nelaikytinos akivaizdžiai netinkamomis ar nederančiomis su teisėjų etikos principais, todėl nevertintinos kaip savaime lemiančios teisėjo drausminės atsakomybės pagrindą. Tačiau iš bylos medžiagoje esančių garso įrašų akivaizdu, kad šios frazės buvo pasakytos pakeltu, įsakiu tonu, pertraukinėjant kolegas, neleidžiant jiems tinkamai pasisakyti. Toks teisėjo A. Purvainio bendravimo būdas, nors formaliai ir neperžengiantis leistinos leksikos ribų, Teisėjų garbės teismo vertinimu, rodo viršenybės demonstravimą, nepagarbą kitų teisėjų nuomonei ir neskatina dalykiškos, konstruktyvios diskusijos, kas, ypač atsižvelgiant į teismo pirmininko pareigas, yra netinkamas, teisėjų etikos principų neatitinkantis elgesys.
68. Drausmės byloje esantys duomenys patvirtina, jog 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų metu buvo aptariami svarbūs, aktualūs teismo teisėjams ir kai kuriais atvejais jautrūs klausimai (dėl darbo krūvio, personalo trūkumo, teismo darbo kokybės, teisėjų daromų klaidų), iš šių susirinkimų garso įrašų darytina išvada, kad jų metu tvyrojo gana įtempta atmosfera, tam tikrais atvejais diskusijos vyko pakeltu tonu, dalyviai pertraukinėjo vieni kitus, buvo girdimi emocingi pasisakymai. Taigi, neatmestina, kad ta aplinka, kurioje vyko susirinkimai taip pat galėjo padaryti įtakos tuomečio teismo pirmininko elgesiui. Teisėjų garbės teismas pažymi, kad teismo pirmininkas, vadovaudamas teisėjų susirinkimui, turi teisę reikalauti, kad reikšmingi klausimai būtų aptariami koncentruotai, nenukrypstant nuo esmės, tačiau tai darydamas jis yra saistomas teisėjų etikos principų. Bendraudamas tokių susirinkimų metu teismo pirmininkas privalo elgtis ir kalbėti taip, kad nebūtų pakenkta teismo autoritetui, t. y. kalbėti mandagiai, vengti balso pakėlimo, nerodyti susierzinimo, pykčio, nemoralizuoti, išlikti oficialus, kantrus, tolerantiškas ir mandagus.
69. Kaip minėta, teisėjams keliami itin dideli etinio bei moralinio pobūdžio reikalavimai, jų reputacija turi būti nepriekaištinga (Konstitucinio Teismo 2006 m. lapkričio 27 d. nutarimas, 2013 m. liepos 3 d. sprendimas), jie turi saugoti savo profesijos garbę ir prestižą (Konstitucinio Teismo 1999 m. gruodžio 21 d. nutarimas, 2014 m. kovo 10 d. sprendimas). Teisėjų garbės teismas savo praktikoje yra pažymėjęs, kad teisėjas visose situacijose turi elgtis ir kalbėti taip, kad būtų išsaugotas geras teisėjo vardas ir nepakenkta teismo autoritetui (pvz., Teisėjų garbės teismo 2019 m. sausio 17 d. sprendimas Nr. 21P-1). Šie reikalavimai įtvirtinti ir Teisėjų etikos kodekse, nustatančiame pagrindinius teisėjų elgesio principus bei reglamentuojančiame teisėjų elgesį tiesioginių pareigų atlikimo metu bei elgesį, nesusijusį su tiesioginių pareigų atlikimu. Teisėjui keliami aukštesni elgesio standartai nei kitiems asmenims, kadangi su teisėjo vardu yra siejamos teisingumo, pagarbos, korektiškumo sąvokos. Dėl to Teisėjų garbės teismas pažymi, kad teisėjas turi valdyti emocijas ir elgtis pagarbiai visose situacijose, kad savo elgesiu nesuteiktų pagrindo abejoti teisėjo ir teismo autoritetu ir jo nemenkintų. Teisėjas net ir sudėtingose, konfliktinėse situacijose turi išlaikyti kantrybę, bendrauti mandagiai, dalykiškai, nevartoti žodžių ar posakių, dėl kurių gali kilti tam tikrų interpretacijų, dviprasmybių, taip pat vengti paniekiamų žodžių ir posakių, ypač tuo atveju, kai kalbama apie konkrečius asmenis.
70. Teisėjų etikos ir drausmės komisija, remdamasi tyrimo medžiagoje esančiais duomenimis: Kauno apylinkės teismo teisėjų S., D., V., S., A. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai, Sprendime, be kita ko padarė išvadą dėl buvusio teismo pirmininko, teisėjo A. Purvainio neetiško

elgesio teisėjų susirinkimų metu sistemiškumo (Sprendimo 24–25 punktai). Teisėjas A. Purvainis nesutiko su šia Komisijos išvada ir pabrėžė, kad Komisija išvadą apie jo, kaip teismo pirmininko, neetišką elgesį susirinkimų metu padarė įvertinusi tik dviejų teisėjų susirinkimų garso įrašus, tuo tarpu į tai, koks jo elgesys buvo kitų daugelio susirinkimų metu, Komisija neatsižvelgė. Teisėjų garbės teismas pastebė, kad nors minėtų liudytojų paaiškinimuose ir nėra nurodytos kitų susirinkimų datos, atsižvelgiant į ankstesniame šio sprendimo skyriuje nustatytą netinkamą teisėjo A. Purvainio bendravimą su teisėjais ir teismo darbuotojais (šio sprendimo 45–51 punktai), yra pakankamas pagrindas teigti, kad jo neetiškas, pažeidžiantis teisėjų etikos principus elgesys su teisėjais susirinkimų metu nebuvo vienkartinis, atsitiktinis atvejis.

71. Pasisakydamas dėl teisėjo A. Purvainio argumentų, kad Komisija, priimdama Sprendimą, nesivadovavo ankstesne savo praktika, konkrečiai – 2020 m. gegužės 28 d. sprendimu Nr. 18P-4, Teisėjų garbės teismas pažymi, kad Teisėjų etikos ir drausmės komisija, spręsdama drausmės bylų teisėjams iškėlimo klausimus, kiekvienu atveju vertina visas aplinkybes individualiai, atsižvelgdama į konkrečius nustatytus faktus, jų pobūdį bei poveikį teisėjų bendruomenei ir teismo reputacijai. Nors teisėjo A. Purvainio minėtame Komisijos 2020 m. gegužės 28 d. sprendime taip pat buvo nagrinėtas teismo pirmininko pasisakymų per teismo darbuotojų susirinkimą turinys, pastebėtina, kad šių dviejų drausmės bylų aplinkybės skiriasi, kaip antai: teismo pirmininko kalbėjimo tonas, susirinkimų, kuriuose pasireiškė netinkamas teismo pirmininko elgesys, skaičius. Matyti, kad 2020 m. Komisijos nagrinėtu atveju buvo nustatyta, jog teismo pirmininkas vieno darbuotojų susirinkimo metu, pasisakydamas dėl prevencinių priemonių, skirtų ikiteisminio tyrimo duomenų konfidencialumui užtikrinti teisme, nevengė tokių posakių, kuriuos Komisija įvertino neigiamai, tačiau, atsižvelgusi į teismo pirmininko elgesio vienkartiškumą, Komisija jo pasisakymų nevertino kaip pagrindo teisėjo drausminei atsakomybei kilti.
72. Nagrinėjamu atveju yra nustatyta, jog dviejų teisėjų susirinkimų metu tuometis teismo pirmininkas, teisėjas A. Purvainis su teisėjais bendravo pakeltu, įsakmiu tonu, pertraukinėjo kitus teisėjus, neleido jiems pasisakyti, taip demonstruodamas viršenybę ir nepagarbą kolegoms. Be to, šioje drausmės byloje nustatytas teisėjui keliamų aukštų elgesio standartų neatitinkantis teisėjo A. Purvainio, tuo metu ėjusio teismo pirmininko pareigas, elgesio modelis bei jo neetiško elgesio nevienkartinis pobūdis. Net jeigu ir tam tikri jo pasakyti žodžiai savaime nelaikytini netinkamais, pati bendravimo forma neatitiko iš teisėjo, teismo pirmininko reikalaujamo elgesio standartų. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Sprendimas dėl drausmės bylos iškėlimo teisėjui A. Purvainiui pagrįstai grindžiamas konkrečių faktinių aplinkybių visuma, kuri iš esmės skiriasi nuo 2020 m. nagrinėto atvejo, todėl nėra pagrindo teigti, kad Komisija nukrypo nuo savo praktikos.
73. Drausmės byloje nustačius aplinkybes, kad tuomečio teismo pirmininko, teisėjo A. Purvainio bendravimas su kitais teisėjais 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimuose buvo nepagarbus, nekorektiškas ir nedalykiškas, Teisėjų garbės teismas konstatuoja, kad toks elgesys neatitiko teisėjo ir teismo pirmininko elgesiui keliamų itin aukštų etikos standartų ir pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų pagarbos žmogui, padorumo, pavyzdingumo ir solidarumo (Teisėjų etikos kodekso 6 straipsnio 1 punktas, 13 straipsnio 3 punktas, 14 straipsnio 3, 10 punktai, 16 straipsnio 1 punktas) principų reikalavimus. Toks teisėjo elgesys kenkia geram teisėjo vardui ir teismo autoritetui. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad šioje drausmės bylos dalyje taip pat nustatytas teisėjo A. Purvainio drausminės atsakomybės pagrindas, numatytas Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 1 punkte.

Dėl bandymo paveikti teisėjų priimamus sprendimus bei dėl teisėjų priimtų sprendimų kritikos

74. Teisėjo ir teismų nepriklausomumas – vienas iš esminių demokratinės teisinės valstybės principų. Teisėjų etikos kodeksas įpareigoja teisėją, vykdant teisingumą, ginti teisėjų ir teismų nepriklausomumo įvaizdį visuomenėje, gerbti Lietuvos Respublikos Konstitucijos teismams ir

teisėjams suteiktą nepriklausomumą (Teisėjų etikos kodekso 9 straipsnis).

75. Vienas iš teisėjo ir teismų nepriklausomumo principo aspektų yra teisėjo procesinis nepriklausomumas, apimantis *inter alia* teismo savarankiškumą sprendžiant visus su nagrinėjama byla susijusius klausimus, – tik pats teismas sprendžia, kaip jam reikėtų nagrinėti bylą. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 1999 m. gruodžio 21 d. nutarime yra konstatavęs, kad teisėjas neprivalo jokiai valstybės institucijai ar pareigūnams aiškintis dėl savo nagrinėjamų bylų. Teisėjo procesinis nepriklausomumas yra būtina nešališko ir teisingo bylos išnagrinėjimo sąlyga.
76. Vadovaujantis Teismų įstatymo 102 straipsnio 2 dalimi, administravimas teismuose negali pažeisti teisėjų nepriklausomumo principo. Pažymėtina, kad atliekant vidinio administravimo veiksmus neturi būti sudaromos prielaidos manyti, jog teisėjas yra verčiamas aiškintis dėl priimamų procesinių sprendimų, ar kitokiu būdu būtų sudaromos prielaidos kištis į teisėjų veiklą nagrinėjant bylas ir priimant sprendimus, tokiu būdu galimai pažeidžiant realų teisėjo procesinį nepriklausomumą. Labai svarbu, kad įgyvendinant teismų administravimo funkcijas nebūtų daroma įtaka tai teismų ir teisėjų veiklos sričiai, kurią saugo teisėjų nepriklausomumo principas, t. y. nešališkam bylų nagrinėjimui, kadangi bet koks teismų ir teisėjų nepriklausomumo principo pažeidimas daro prielaidas piliečiams abejoti teisingumo vykdymu ir menkina teismo autoritetą. Teisėjo sprendimus proceso įstatymų nustatyta tvarka gali peržiūrėti ir pakeisti ar panaikinti tik aukštesnės pakopos teismas.
77. Iškeldama teisėjui A. Purvainiui drausmės bylą, Teisėjų etikos ir drausmės komisija konstatavo, kad teisėjas A. Purvainis, vidinio administravimo veikloje laikydamasis nepriimtino požiūrio į teisėjų nepriklausomumo principą, pažeidė Teisėjų etikos kodekso 9 straipsnį.
78. Tokią išvadą Komisija padarė visų pirma remdamasi teisėjos S. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. Teisėja S. nurodė, kad buvo atvejis, kai, sprendžiant kardamosios priemonės paskyrimo (suėmimo) klausimą (duomenys neskelbtini) atžvilgiu, teismo pirmininkas pasakė, jog „Reikia tenkint prokuroro prašymą“, tai buvo pasakyta pas jį kabinete. Iš viešai prieinamos informacijos Komisija padarė išvadą, kad (duomenys neskelbtini) atžvilgiu kardomoji priemonė – suėmimas – buvo paskirta (duomenys neskelbtini). Teisėjų garbės teismo posėdyje teisėjas A. Purvainis nurodė nesutinkantis su Komisijos padaryta išvada ir paaiškino, kad prisimena šį atvejį, kadangi tai buvo atvejis, kai vienu metu turėjo būti sprendžiamas keturių įtariamųjų suėmimo klausimas vienoje byloje, šiuos klausimus sprendė keturi ikiteisminio tyrimo teisėjai. Teisėjas A. Purvainis iškėlė klausimą, kodėl Komisijos Sprendime remiamasi tik teisėjos S. parodymais, tačiau nebuvo apklausti kiti trys ikiteisminio tyrimo teisėjai ar kiti liudytojai, kurie galėtų patvirtinti ar paneigti teisėjos S. paaiškinimuose nurodomus faktus. Teisėjo A. Purvainio teigimu, vien ta aplinkybė, kad prokuroro prašymas buvo patenkintas, neįrodo fakto, kad jis, kaip teismo pirmininkas, darė poveikį teisėjai, kadangi likusiais atvejais kiti trys ikiteisminio tyrimo teisėjai prokuroro prašymus taip pat patenkino. Teisėjas kėlė klausimą, kodėl Komisija nesiaiškino šių aplinkybių.
79. Teisėjų garbės teismas pastebė, kad teisėja S. nenurodė, kokiomis aplinkybėmis vyko pokalbis tarp jos ir tuometinio teismo pirmininko bei kokiam kontekste buvo pasakyti jos paaiškinime nurodyti žodžiai, t. y. šios informacijos nepakanka tam, kad būtų galima nustatyti nepriklausomumo principo pažeidimą. Taip pat drausmės byloje nėra rašytinių ar kitų įrodymų, kurie leistų konstatuoti, jog teisėjos S. paaiškinime nurodytos aplinkybės tikrai buvo. Atsižvelgiant į teisėjo A. Purvainio nurodytas aplinkybes – kad tai buvęs neeilinis atvejis, kai vienu metu turėjo būti sprendžiamas net keturių įtariamųjų suėmimo klausimas, manytina, kad teismo pirmininkas, siekdamas koordinuoti šių procesinių veiksmų laiką ir eiliškumą, galėjo bendrauti su ikiteisminio tyrimo teisėjais, atliksiančiais šiuos veiksmus. Pažymėtina, kad teismo pirmininkas, kaip vidinis teismo administratorius, kuriam teisės aktais suteikti platūs įgaliojimai nuspręsti dėl vidinio administravimo priemonių pasirinkimo individualioje situacijoje, kad būtų užtikrintas teismo bei teisėjų veiklos efektyvumas, gali imtis organizacinių veiksmų, siekdamas koordinuoti kelių procesinių veiksmų atlikimo tvarką ir laiką. Taigi, teismo pirmininko veiksmai, kviečiantis pas save ikiteisminio tyrimo teisėjus, su jais bendraujant, turint tikslą suderinti proceso veiksmų atlikimo tvarką rezonansiniuose ikiteisminiuose tyrimuose, savaime negali būti vertinami kaip teisėjų nepriklausomumo principo pažeidimas.

80. Teisėjų garbės teismo vertinimu, nagrinėjamu atveju teisėjų nepriklausomumo principo pažeidimu konstatuoti vien tik žodžių „reikia tenkinti prokuroro prašymą“, nežinant konteksto bei to, kokiomis aplinkybėmis jie buvo pasakyti, nepakanka. Vieno liudytojo paaiškinimai, nepatvirtinti kitais įrodymais, šiuo atveju negali būti laikomi pakankamu pagrindu konstatuoti teisėjo kaltę dėl vienos iš griežčiausiai saugomų konstitucinių vertybių – teisėjo nepriklausomumo – pažeidimo.
81. Komisijos sprendime taip pat konstatuota, kad teisėjas A. Purvainis pažeidė Teisėjų etikos kodekso 9 straipsnyje įtvirtintą nepriklausomumo principą, nes individualių pokalbių metu ne vidinio administravimo tikslais liepdavo teisėjams pasiaiškinti dėl priimtų procesinių sprendimų. Padarydama šią išvadą Komisija rėmėsi (duomenys neskelbtini), teisėjos V. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. Teisėja V. nurodė, jog vieno pokalbio su teismo pirmininku metu teismo pirmininkas liepė jai pasiaiškinti dėl priimto procesinio sprendimo rezonansinėje byloje, kurioje buvo nuteistas (duomenys neskelbtini), būtent – dėl bausmių bendrinimo būdo, nes jei būtų taikiusi kitą bendrinimo būdą, teismo pirmininkui nereikėtų aiškintis žiniasklaidai, „kodėl šitas asmuo yra laisvėje“. Teisėjos teigimu, ji, kitą dieną surinkusi apygardos teismų ir Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktiką dėl bausmių bendrinimo, paaiškino, kad toks bendrinimo būdas buvo taikomas analogiškai situacijai, tačiau teismo pirmininkas nurodė, kad „apygarda ne rodiklis, nes priima visokių sprendimų“. Teisėjų garbės teismo posėdyje, pasisakydamas dėl šių aplinkybių, teisėjas A. Purvainis paaiškino, kad čia yra padaryta fakto klaida, kadangi teisėja V. pas jį, kaip pas buvusį kuratorių, buvo atėjusi pasitarti ne dėl to, kokį sprendimą priimti, tačiau teiravosi jo nuomonės dėl bausmių subendrinimo. Teisėjas pabrėžė, kad kritikuoti teisėjos V. priimto nuosprendžio jis niekaip negalėjo, kadangi tuo metu nuosprendis dar nebuvo priimtas. Teisėjas nemano, kad tokiais savo veiksmais nusižengė teisėjų etikos normoms, kadangi tai buvo tiesiog profesinis patarimas jaunai, nepatyrusiai kolegei.
82. Teisėjų garbės teismas pažymi, kad teisėjo nepriklausomumo principo esmė – užtikrinti, kad teisėjas priimtų procesinius sprendimus tik pagal įstatymą ir savo vidinį įsitikinimą, be jokios išorinės įtakos. Todėl šis principas gali būti pažeistas teismo pirmininko ar kito asmens veiksmais, kurie reiškia tiesioginį kišimąsi į teisėjo procesinę veiklą – pavyzdžiui, duodant nurodymus, kokį sprendimą priimti, ar reikalaujant priimti konkretų procesinį sprendimą. Atvejais, kai teismo pirmininkas jau po sprendimo priėmimo jį kritikuoja, savaime, nesant kitų, kritikos neleistinumą patvirtinančių, aplinkybių, nelaikytini nepriklausomumo principo pažeidimu, nes teismo pirmininkui nėra draudžiama kritiškai vertinti teisėjų priimtus sprendimus. Tačiau, kai kritiką dėl teisėjų priimtų sprendimų reiškia teismo pirmininkas, tai darydamas jis privalo laikytis Teisėjų etikos kodekso reikalavimų, tai turi daryti korektiškai, pagarbiai, nežeminti kitų teisėjų, jokių būdu nesudaryti prielaidų jiems manyti, kad jie yra verčiami pasiaiškinti dėl savo priimtų sprendimų.
83. Nagrinėjamu atveju teisėjos V. ir teisėjo A. Purvainio paaiškinimai dėl tų pačių aplinkybių iš esmės skiriasi – teisėja V., nors nenurodė, kada konkrečiai vyko pokalbis tarp jos ir teismo pirmininko, tačiau teigė, kad teismo pirmininkas ją kritikavo dėl jau priimto nuosprendžio, tuo tarpu teisėjas A. Purvainis teigia, kad minėtas pokalbis tarp jų vyko dar iki teisėjai priimant nuosprendį. Kitų įrodymų, patvirtinančių ar paneigiančių teisėjų nurodytas aplinkybes, drausmės byloje nėra surinkta, šių aplinkybių nesiaiškino ir Komisija.
84. Komisija taip pat konstatavo, kad teisėjo etikos neatitinkantis, teisėjo nepriklausomumo principą pažeidžiantis tuomečio teismo pirmininko, teisėjo A. Purvainio elgesys pasireiškė tuo, kad jis dėl teisėjų priimtų procesinių sprendimų išreikšdavo nepasitenkinimą, kritiką, kuri, Komisijos vertinimu, nebuvo susijusi su teismo pirmininko, kaip vidinio administratoriaus, pareiga užtikrinti bylų nagrinėjimo kokybę ir teismų praktikos vienodinimą. Padarydama šią išvadą Komisija rėmėsi Kauno apylinkės teismo teisėjos V. ir (duomenys neskelbtini) T. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai: 1) teisėja V. nurodė, kad nagrinėja rezonansinę bylą, kurioje kaltinamasis yra (duomenys neskelbtini). Ji komisijai patvirtino, kad teismo pirmininkas į jos procesinį sprendimą dėl kardamosios priemonės kaltinamajam paskyrimo nesikišo, tačiau jos akivaizdoje yra išreiškęs nepasitenkinimą dėl kitų teisėjų priimtų procesinių sprendimų šio kaltinamojo atžvilgiu; 2) (duomenys neskelbtini) T. paaiškino, kad yra girdėjusi, kaip teismo pirmininkas, kalbėdamas telefonu su teisėja, ją kritikavo dėl priimto procesinio sprendimo, sakė, kad teisėja priėmė „šūdiną“ sprendimą,

„nesąmones nusprendė“, ir, pasak T., „trenkė ragelį“. T. paaiškino, kad tai buvo (duomenys neskelbtini) byloje, kai šie asmenys buvo sulaikyti ir jiems paskirtos kardomosios priemonės. Teismo pirmininkui nepatiko, kad įtariamajai teisėja paskyrė per trumpą kardomosios priemonės – suėmimo – terminą, jo manymu, kardomosios priemonės terminas turėjo būti ilgesnis.

85. Nors teisėjas A. Purvainis nepripažino teisėjos V. ir T. paaiškinimuose nurodytų aplinkybių, teigdamas, kad šie paaiškinimai yra abstraktūs, jų Komisija niekaip nesistengė patikrinti, todėl tai yra tik prielaidos, tačiau, vertindamas liudytojų nurodytas aplinkybes bendrame šios drausmės bylos aplinkybių kontekste, Teisėjų garbės teismas mano, kad toks tuomečio teismo pirmininko, teisėjo A. Purvainio elgesys (nekorektiškas, nepagarbus kalbėjimas apie kitų teisėjų priimtus sprendimus) galėjo būti. Teisėjų garbės teismo vertinimu, šios, liudytojų paaiškinimais (kurie iš esmės sutampa) nustatytos, aplinkybės dėl nekorektiškų, nepagarbių tuomečio teismo pirmininko pasisakymų apie kitų teisėjų priimtus sprendimus sudaro pagrindą tokį teisėjo A. Purvainio elgesį vertinti kaip neatitinkantį pagarbos žmogui, padorumo, pavyzdingumo ir solidarumo principų. Tačiau nurodytų aplinkybių nepakanka nepriklausomumo principo pažeidimui konstatuoti, nes iš jų visumos matyti, jog išsakyta kritika nebuvo tokio pobūdžio ir laipsnio, kad galėtų prilygti reikalavimui teisėjams pasiaiškinti dėl priimtų procesinių sprendimų.
86. Apibendrinamas išdėstytas aplinkybes Teisėjų garbės teismas nusprendžia, kad drausmės byloje surinktų įrodymų nepakanka tam, kad būtų konstatuotas teisėjo nepriklausomumo principo pažeidimas. Atsižvelgus į tai, teisėjui A. Purvainiui iškeltos drausmės bylos dalis dėl Teisėjų etikos kodekso 9 straipsnyje įtvirtinto nepriklausomumo principo pažeidimo, vadovaujantis Teismų įstatymo 86 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei Teisėjų garbės teismo nuostatų 40.1 papunkčiu, nutrauktina.
87. Kartu, įvertinęs turimą drausmės bylos medžiagą, Teisėjų garbės teismas daro išvadą, jog teisėjas A. Purvainis, nekorektiškais, nepagarbiais pasisakymais atsiliepdamas apie kitų teisėjų priimtus procesinius sprendimus, juos kritikuodamas nesilaikė Teisėjų etikos kodekso 6 straipsnio 1 punkte, 13 straipsnio 1, 3–5 punktuose, 14 straipsnio 1 ir 2 punktuose įtvirtintų pagarbos žmogui, padorumo ir pavyzdingumo principų reikalavimų. Tokiu elgesiu teisėjas A. Purvainis taip pat pažeidė Teisėjų etikos kodekso 16 straipsnio 1 punkte nustatytą pareigą teisėjų tarpusavio santykius grįsti pasitikėjimu, sąžiningumu ir tolerancija, taktiškumu ir mandagumu. Toks teisėjo elgesys kenkia geram teisėjo vardui ir teismo autoritetui. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad šioje drausmės bylos dalyje nustatytas teisėjo A. Purvainio drausminės atsakomybės pagrindas, numatytas Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 1 punkte.

Dėl draudimo teisėjams viešai komentuoti savo priimtus sprendimus

88. Teismų veiklos viešumo ir visuomenės teisės gauti informaciją užtikrinimas yra viena iš svarbiausių pasitikėjimo teisingumo sistema prielaidų. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 117 straipsnyje įtvirtintas teismo proceso viešumo principas suponuoja ir tai, kad teisėjai, bendraudami su visuomene per žiniasklaidą, turi teisę paaiškinti savo priimtus sprendimus, jų teisinius pagrindus bei motyvus, taip prisidedami prie visuomenės teisinio švietimo ir didesnio teismų darbo skaidrumo. Pagal Teismų įstatymo 2 straipsnio 2 dalį, teismų veikla grindžiama viešumo principu. Teismai, siekdami užtikrinti visuomenės teisę į informaciją apie teismų veiklą, taip pat skaidrumą ir atvirumą visuomenei, privalo viešosios informacijos rengėjams ir skleidėjams teikti informaciją apie teismų veiklą ir bylas. Tokia informacija teikiama proceso įstatymuose, Teisėjų tarybos 2014 m. kovo 28 d. nutarimu Nr. 13P-51-(7.1.2) patvirtintose Informacijos apie teismų veiklą ir bylas teikimo viešosios informacijos rengėjams taisyklėse (toliau – Taisyklės) ir kituose teisės aktuose nustatyta tvarka. Informaciją apie nagrinėjamas (išnagrinėtas) bylas paprastai teikia bylą nagrinėjantis teisėjas, o kai jis to padaryti negali – teisėjas spaudai (jei toks yra teisme) arba teismo pirmininkas (Taisyklių 7 punktą). Taisyklių 11 punktą nustato, kad teisėjai, teismo darbuotojai ir šių Taisyklių II skyriuje numatyti informaciją viešosios informacijos rengėjams ir (ar) skleidėjams rengiantys ir teikiantys subjektai bendradarbiauja, kad būtų užtikrintas tinkamas visuomenės informavimas apie teismo veiklą ir bylas, keliančias visuomenės susidomėjimą. Šiuo tikslu, nepažeisdami teisėjų nepriklausomumo principo ir kitų įstatymų

reikalavimų, jie bendromis pastangomis siekia, kad informaciją teikiantys subjektai laiku gautų visą informaciją, reikalingą šiems rengiant ir (ar) teikiant informaciją viešosios informacijos rengėjams ir (ar) skleidėjams.

89. Teisėjo teisė paaiškinti ar komentuoti savo priimtą procesinį sprendimą yra įstatymo saugoma teisė, užtikrinanti visuomenės informavimo ir skaidrumo principus. Teisėjų garbės teismo nuomone, tai yra itin svarbi teisėjo funkcija – aiškinant teismo priimtus sprendimus, juos padaryti suprantamus ir skaidrius visuomenei. Veiksmai, kuriais būtų bandoma uždrausti teisėjui komentuoti savo sprendimus, prieštarautų tiek nacionaliniams teisės aktams, tiek tarptautiniams standartams (Europos Tarybos Ministrų Komiteto rekomendacijoje CM/Rec (2010)12 „Dėl teisėjų: nepriklausomumo, veiksmingumo ir atsakomybės“ pažymėta, kad teisėjų nepriklausomumas apima ir jų teisę viešai paaiškinti priimtus sprendimus). Todėl niekas, įskaitant teismo pirmininką, neturi teisės riboti teisėjo teisės komentuoti savo priimtus sprendimus. Paties teisėjo, priėmusio sprendimą, eliminavimas iš komunikacijos su visuomene nebūtų suderinamas su teismų veiklos viešumo ir skaidrumo principais. Tokie ribojimai, jeigu jie būtų taikomi, pažeistų ne tik įstatymus, bet ir visuomenės teisę gauti informaciją bei menkintų pasitikėjimą teismų sistema. Atitinkamai, teismo pirmininko bandymai riboti šią teisę gali būti vertinami kaip pagrindas taikyti jam drausminę atsakomybę.
90. Priimdama Sprendimą, Komisija konstatavo, kad tuomečio teismo pirmininko A. Purvainio veiksmuose, duodant nurodymus (duomenys neskelbtini) T., kad tam tikri teisėjai nekomentuotų savo priimtų sprendimų žiniasklaidos atstovams, yra Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų teisingumo ir nešališkumo, sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padarumo principų pažeidimo požymių. Šį vertinimą Komisija padarė atsižvelgusi į teisėjos, (duomenys neskelbtini) V., (duomenys neskelbtini) T. ir Kauno apylinkės teismo darbuotojos I., (duomenys neskelbtini), paaiškinimus, duotus Teisėjų tarybos sudarytai komisijai.
91. Matyti, kad, teikdama paaiškinimus, teisėja V. nurodė, kad buvo aktyviausiai su žiniasklaida komunikuojanči teisėja. Teisėjos teigimu, nuo tada, kai 2023 m. gruodžio mėn. buvo pateiktas Teisėjų tarybai raštas dėl teisme susiklosčiusios situacijos, taip pat dėl darbo krūvio netolygumo, ir ji buvo viena iš šių raštą pasirašiusių teisėjų, buvęs teismo pirmininkas atstovei spaudai pasakė, kad daugiau ji (V.) negali „figūruoti“ niekur žiniasklaidos priemonėse, jai neleista vesti renginių, ekskursijų vaikams, dalyvauti teisme priimant kitų institucijų delegacijas ir pan. Teisėja patvirtino ir tai, kad teisėjai S. taip pat buvo uždrausta dalyvauti šioje teismo veikloje.
92. T., teisme dirbusi nuo (duomenys neskelbtini), paaiškino, kad jai buvo pateiktas sąrašas teisėjų, su kuriais negalima bendrauti (pateiktas sąrašas dešimties teisėjų, kurie kreipėsi į Teisėjų tarybą, teisėja S. buvo viena iš jų), ir nurodyta, kad nė vienas jų negali pasirodyti žiniasklaidoje. T. pažymėjo, kad ji nuolat konfliktuodavo su teismo pirmininku dėl to, kad tik jis galėjo komentuoti sprendimus, ir nesutikdavo su tuo, kad teisėjai negali ir jiems buvo draudžiama komentuoti sprendimus, juolab kai patys teisėjai sutikdavo pakomentuoti savo priimtus sprendimus. T. paminėjo ir susirašinėjimą „Messenger“ programėle su teismo pirmininku dėl draudimo komentuoti teisėjams sprendimus, cituodama teismo pirmininko žinutę: „P. komentaras paskutinis kuris bus, po šiandien pokalbio, jokių, žmogus, kuris tik iš solidarumo vedamas populizmo, kad tik prieš atranką susirinkti balų, pasirašo po raštu ant pirmininko dėl veiklos neefektyvumo, kurio negali nei paaiškinti, nei trūkumų nurodyti, neturi nei šviesti, nei girdėtis jokioje informavimo priemonėje, pasakyti vadinasi gali bet ką ir savo atsakomybės niekada nematys, M. Nr. 2 ir vemiantis veidukas.“ T. nurodė, kad vėliau ji pradėjo slėpti nuo teismo pirmininko informaciją, kad ji kreipiasi su prašymais į teisėjus dėl jų priimtų sprendimų pakomentavimo visuomenei. T. teigimu, kad ji pas teismo pirmininką eidavo su teisėjų sąrašu ir klausdavo, kas galėtų iš jų pakomentuoti teismo sprendimą, teismo pirmininko vertinimu, beveik visi negalėdavo komentuoti. T. pažymėjo ir tai, kad vieną kartą, kai kreipėsi žurnalistai dėl civilinių bylų, ji susitarė su teisėja dėl komentaro, tačiau teismo pirmininkas neleido, aiškindamas, kad „teisėja buvo balsavusi prieš teismo veiklos planą, ką ji gali papasakoti, jei nežino, kas yra veiklos planas, prišnekės nesąmonių“. T. teigimu, teismo pirmininkas jai yra pasakęs, „kad nei vieno iš teisėjų negalima prie žmonių prileisti, kad gėdą jam daro, bei sakydavo, kad užteks, kad susitikimuose su žiniasklaidos atstovais dalyvaus tik teismo pirmininkas“.

93. Panašias aplinkybes Teisėjų tarybos sudarytai komisijai nurodė ir buvusi Kauno apylinkės teismo darbuotoja I., (duomenys neskelbtini). Komisija pažymėjo, kad nors jos paaiškinimai laiko aspektu nėra pakankamai konkretūs, tačiau ji taip pat nurodė, kad jai buvo pasakyta, į kuriuos teisėjus galima kreiptis dėl sprendimų komentavimo, o į kuriuos ne. Taigi, Komisijos teigimu, I. paaiškinimai papildomai patvirtina aplinkybę, kad buvęs teismo pirmininkas darbuotojoms,ėjusioms teismo atstovų ryšiams su žiniasklaida ir visuomene pareigas, duodavo nurodymus, jog tam tikri teisėjai nekomentuotų savo priimtų sprendimų žiniasklaidos atstovams.
94. Teisėjų garbės teismas pažymi, kad neturi pagrindo abejoti pirmiau nurodytų liudytojų – teisėjos V., buvusių Kauno apylinkės teismo darbuotojų T. ir I. paaiškinimais, kadangi jie yra nuoseklūs, juose nurodytos aplinkybės iš esmės panašios – teigiama, kad teismo pirmininkas tam tikriems teisėjams uždraudė komentuoti priimtus teismo sprendimus, o teismo atstovėms ryšiams su žiniasklaida ir visuomene duodavo nurodymus, jog tam tikri teisėjai nekomentuotų savo priimtų sprendimų žiniasklaidos atstovams, netgi pateikė sąrašą teisėjų, į kuriuos neturėtų būti kreipiamasi dėl teismo sprendimų komentavimo ar dalyvavimo kitoje teismo visuomeninėje veikloje. Todėl, įvertinęs turimą drausmės bylos medžiagą, Teisėjų garbės teismas konstatuoja, kad yra pakankamai duomenų, leidžiančių teigti, jog tuometinis teismo pirmininkas A. Purvainis, duodamas nurodymus (duomenys neskelbtini) T., kad tam tikri teisėjai nekomentuotų savo priimtų sprendimų žiniasklaidos atstovams, sudarė kliūtis šiems teisėjams komentuoti savo priimtus procesinius sprendimus.
95. Darydamas šią išvadą Teisėjų garbės teismas kaip aplinkybę, įrodančią teisėjo A. Purvainio netinkamą elgesį, nesiremia T. paaiškinimuose nurodytu susirašinėjimu „Messenger“ programėlėje. Teisėjų garbės teismas pažymi, kad drausmės byloje pateiktas T. susirašinėjimas per „Messenger“ programėlę negali būti laikomas patikimu įrodymu, kadangi byloje nėra objektyvių duomenų, kurie leistų patvirtinti, iš kokio telefono numerio ar paskyros buvo parašytos nurodytos žinutės, taip pat nėra nustatyta, kokie konkretūs asmenys dalyvavo šiame susirašinėjime. Dėl to negalima vienareikšmiškai identifikuoti nei pranešimų autoriaus, nei jų gavėjų. Susirašinėjimo laikas taip pat nėra aiškiai nustatytas – nepateikti duomenys, leidžiantys patvirtinti žinučių datą, aplinkybes bei kontekstą. Be šių esminių elementų susirašinėjimas negali būti laikomas patikimu įrodymu.
96. Teisėjų garbės teismas, įvertinęs drausmės byloje nustatytas aplinkybes, pripažįsta pagrįsta Sprendime padarytą išvadą, jog tuometis teismo pirmininkas, teisėjas A. Purvainis, duodamas nurodymus (duomenys neskelbtini) T., kad tam tikri teisėjai nekomentuotų savo priimtų sprendimų žiniasklaidos atstovams, sudarė kliūtis teismo teisėjams komentuoti savo priimtus sprendimus. Konstatuotina, kad tokiu elgesiu teisėjas A. Purvainis pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų pavyzdingumo, solidarumo principų (Teisėjų etikos kodekso 14 straipsnio 2 punkto, 16 straipsnio 1 punkto) reikalavimus. Toks teisėjo A. Purvainio elgesys kenkia geram teisėjo vardui ir teismo autoritetui. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad šioje dalyje nustatytas teisėjo A. Purvainio drausminės atsakomybės pagrindas, numatytas Teismų įstatymo 83 straipsnio 2 dalies 1 punkte.

Dėl kliudymo teisėjams aktyviai dalyvauti teismo bei kitų institucijų organizuojamuose renginiuose

97. Komisija taip pat konstatavo kad tuometis teismo pirmininkas, teisėjas A. Purvainis pažeidė Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų teisingumo ir nešališkumo, sąžiningumo ir nesavanaudiškumo, padorumo principų reikalavimus, kadangi (duomenys neskelbtini), teisėjai V. neleido dalyvauti policijos organizuotame renginyje. Tokią išvadą Komisija padarė remdamasi (duomenys neskelbtini) T. paaiškinimais, duotais Teisėjų tarybos sudarytai komisijai. T. nurodė, kad policija Kaune, Moterų krizių centre, organizavo renginį smurto prieš moteris prevencijos tema, ji dalyvauti šiame renginyje rekomendavo teisėją V., tačiau teismo pirmininkas teisėjai neleido vykti į renginį, išsikvietė T. ir pasakė jai, kad „kaip gali tokie žmonės, kurie eina prieš teismą, atstovauti“. Taip pat Komisija rėmėsi

teisėjos V. paaiškinimais, kuriuose ji nurodė atvejį, kai teismo pirmininkas jai neleido dalyvauti, t. y. skaityti pranešimo, viename policijos organizuotame renginyje.

98. Teisėjas A. Purvainis nesutiko su Komisijos padaryta išvada dėl to, kad jis sudarydavo kliūtis teisėjams aktyviai dalyvauti teismo bei kitų institucijų organizuojamuose renginiuose. Teisėjas A. Purvainis neigia, kad neleido teisėjai V. dalyvauti policijos organizuojamame renginyje, ir pažymėjo, kad teisėjos V. dalyvavimas policijos organizuotame renginyje su teismu nebuvo derinamas, todėl jam nebuvo žinomos teisėjos kvietimo dalyvauti renginyje atšaukimo priežastys. Teisėjas A. Purvainis paaiškino, kad tas renginys, jo žiniomis, apskritai neįvyko, buvo atšauktas. Be to, Komisijos posėdyje teisėjas A. Purvainis pateikė ataskaitas, kurios patvirtina, kad, jam vadovaujant teismui, teisėjai aktyviai dalyvavo įvairiuose renginiuose, susitikimuose su universiteto studentais, moksleiviais, kurie domėjosi teismų darbu. Kauno apylinkės teismo metinėse darbo apžvalgose taip pat pateikta informacija apie teisėjus, vedusius ekskursijas (<https://kauno.teismai.lt/veikla/veiklos-ataskaitos/42>). Minėti duomenys patvirtina, jog Kauno apylinkės teismo teisėjai aktyviai dalyvavo renginiuose.
99. Teisėjų garbės teismas konstatuoja, kad iš (duomenys neskelbtini) T. ir teisėjos V. paaiškinimuose pateiktos informacijos nepakanka duomenų objektyviai nustatyti, koks tai buvo renginys, kada jis vyko ir kokiomis aplinkybėmis tariamai teismo pirmininkas neleido teisėjai V. jame dalyvauti. Byloje taip pat nėra pateikta jokių patikimų įrodymų, patvirtinančių šią aplinkybę. Pastebėtina, kad iš Teisėjų tarybos sudarytos komisijos Išvados 15.3 papunktyje nurodytos informacijos matyti, jog teisėja V. gavo laišką iš policijos atstovo, kad yra nebekviečiama skaityti pranešimo, ir policija su teismu derins kitą kandidatą, tačiau byloje nėra įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, kad tokią situaciją lėmė būtent A. Purvainio, tuo metu ėjusio teismo pirmininko pareigas, draudimas renginyje dalyvauti V., o teisėjas A. Purvainis tokias aplinkybes neigia. Atsižvelgdamas į tai, Teisėjų garbės teismas daro išvadą, kad teisėjos V. ir (duomenys neskelbtini) T. paaiškinimuose nurodytų aplinkybių nepakanka, kad būtų galima konstatuoti teisėjo A. Purvainio drausminės atsakomybės pagrindo buvimą.
100. Nagrinėjamo klausimo kontekste pažymėtina ir tai, kad, pagal Teismų įstatymo 44¹ straipsnio 1 dalį, teisėjas savo darbo laiką planuoja ir organizuoja savarankiškai, išskyrus proceso įstatymuose nustatytus atvejus. Tai reiškia, kad teisėjo darbo laikas yra nenormuotas, todėl jis turi teisę pats spręsti, kaip optimaliai organizuoti savo darbo laiką, kad geriausiai atliktų pareigas. Taigi, Teisėjų garbės teismo nuomone, jeigu teisėjas gali suderinti dalyvavimą renginyje su teisėjo pareigų vykdymu, teismo pirmininko leidimas dalyvauti tokiaime renginyje nėra reikalingas.
101. Apibendrinus nustatytas aplinkybes, Teisėjų garbės teismo nuomone, teigtina, kad drausmės byloje esantys duomenys nesudaro pakankamo pagrindo sutikti su Sprendime padaryta išvada, kad teisėjas A. Purvainis sudarė kliūtis teisėjams aktyviai dalyvauti teismo ir kitų institucijų organizuojamuose renginiuose. Atsižvelgus į nurodytas aplinkybes, ši drausmės bylos dalis, vadovaujantis Teismų įstatymo 86 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei Teisėjų garbės teismo nuostatų 40.1 papunkčiu, nutraukina.

Dėl drausminės atsakomybės poveikio priemonės parinkimo

102. Teismų įstatymo 86 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Teisėjų garbės teismas, išnagrinėjęs drausmės bylą, sprendimu gali: nutraukti drausmės bylą, nes nėra drausminės atsakomybės pagrindo; nutraukti drausmės bylą, jei praleistas terminas šiai bylai iškelti; apsiriboti drausmės bylos svarstymu; paskirti drausminę nuobaudą. Vadovaudamasis Teismų įstatymo 87 straipsnio 1 dalimi, Teisėjų garbės teismas gali skirti vieną iš šių drausminių nuobaudų: pareikšti pastabą; pareikšti papeikimą; pareikšti griežtą papeikimą.
103. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad teisinės atsakomybės proporcingumas siaurąja prasme reikalauja nustatyti konkrečiam teisės pažeidėjui taikomos poveikio priemonės ir teisinės atsakomybės tikslų atitikimą, o būtent – individualizuoti taikomą poveikio priemonę. Sankcijų už

drausminius pažeidimus individualizavimas įstatymo numatyta apimtimi įvyksta atsižvelgiant į padaryto teisės pažeidimo sunkumą, pažeidėjo asmenybę ir aplinkybes, kuriomis teisės pažeidimas padarytas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gruodžio 15 d. nutartis byloje Nr. GT1-2/2015, 2020 m. gruodžio 10 d. nutartis byloje Nr. GT1-1/2020).

102. Teisėjų garbės teismas, išnagrinėjęs teisėjo drausmės bylą ir sprenddamas klausimą dėl teisėjų drausminės atsakomybės poveikio priemonių parinkimo, kiekvienu atveju atsižvelgia į padarytų pažeidimų sunkumą, skaičių ir jų padarymo aplinkybes, taip pat į tai, kaip pats teisėjas vertina savo veiksmus ir savo paties atsakomybę, kad ateityje toks elgesys nesikartotų, atsižvelgia į tai, ar teisėjas anksčiau nebuvo baustas drausmine tvarka, t. y. ar teisėjo drausminės atsakomybės klausimas Teisėjų garbės teisme sprendžiamas pirmą kartą, taip pat įvertina visas aplinkybes, reikšmingas teisėjų drausminės atsakomybės poveikio priemonėms parinkti.
103. Sprenddamas klausimą dėl teisėjų drausminės atsakomybės poveikio priemonių parinkimo šioje drausmės byloje, Teisėjų garbės teismas atsižvelgia į tai, kad teisėjo A. Purvainio veiksmuose buvo nustatytas ne vienas Teisėjų etikos kodekso principų pažeidimo faktas, nustatyti pažeidimai buvo padaryti teisėjui A. Purvainiui einant teismo pirmininko pareigas, o tai, atsižvelgiant į teismo pirmininkui keliamus aukštesnius elgesio standartus ir jo pareigą būti pavyzdžiu kitiems teisėjams bei užtikrinti tinkamą darbo aplinką teisme, vertintina kaip jo atsakomybę sunkinanti aplinkybė.
104. Taip pat, sprenddamas dėl drausminės atsakomybės poveikio priemonės parinkimo, Teisėjų garbės teismas atsižvelgia į tai, kad teisėjas A. Purvainis, nors ir iš dalies pripažino vieną iš nustatytų pažeidimų, sutikdamas, jog 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimuose jo pasakytos frazės nebuvo visiškai tinkamos, tačiau apskritai savo veiksmus vertina nepakankamai savikritiškai. Kartu įvertintina ir aplinkybė, kad anksčiau teisėjas A. Purvainis nebuvo baustas drausmine tvarka.
105. Įvertinęs visas aplinkybes, reikšmingas šioje drausmės byloje teisėjų drausminės atsakomybės poveikio priemonėms parinkti, Teisėjų garbės teismas nusprendžia, kad drausminės atsakomybės tikslai šioje drausmės byloje bus pasiekti teisėjui A. Purvainiui skiriant Teismų įstatymo 87 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytą drausminę nuobaudą – pastabą.

Teisėjų garbės teismas, vadovaudamasis Teismų įstatymo 86 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 4 punktu, 87 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Teisėjų garbės teismo nuostatų 40.1 papunkčiu, 40.4.1 papunkčiu,

n u s p r e n d ž i a :

Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjui Arūnui Purvainiui už Teisėjų etikos kodekse įtvirtintų pagarbos žmogui, padorumo, pavyzdingumo ir solidarumo principų pažeidimus – dėl bendravimo darbinėje aplinkoje su teismo teisėjais ir teismo personalu; dėl elgesio 2023 m. rugpjūčio 16 d. ir 2023 m. rugsėjo 13 d. teisėjų susirinkimų metu; dėl pasisakymų bei kritikos kitų teisėjų priimtų procesinių sprendimų atžvilgiu; taip pat dėl draudimo teisėjams viešai komentuoti savo priimtus sprendimus – pareikšti pastabą.

Kitą Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėjui Arūnui Purvainiui iškeltos drausmės bylos dalį nutraukti.

Šis Teisėjų garbės teismo sprendimas per dešimt dienų nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Lietuvos Aukščiausiajam Teismui.

Teisėjų garbės teismo nariai

Laimutis Alechnavičius

Goda Ambrasaitė-Balynienė

Jolanta Čepukėnienė

Egidijus Kūris

Diana Labokaitė

Snieguolė Matulienė

Ramutė Ruškytė

Vita Valeckaitė